

Németh Ákos:

Autótolvajok

(vígjáték)

- ILDIKÓ** - egy gyorsétterem vezetője
- DAL** - alvilági üzletember
- MÓNI** - akit (majdnem) mindenki Ankének hív, kiszolgál egy gyorsétteremben
- LACIKA** - műtősfő egy kórházban
- ÁRON** - kiszolgál egy gyorsétteremben
- DOKTOR** - idős orvos
- LUKÁCS ATYA**
- BRÜNN** - problémákat old meg
- EGY TÖRÉKENY TÖRÉKENY IDŐS HÖLGY**
- MOLNÁRNÉ** - egy ötvenes patikus
- EGY RENDŐR** - feszült helyzetben dadog

Történiik : ősszel

Helyszin: utca buszmegállóval

kopott lakás
fényűző lakás
orvosi rendelő
gyorsétterem
gyógyszertár
rendőrkapitányság
egy plébánia

Prológus
(egy autóban)

Lacika - Hogy lehetsz ilyen béna? Egy ember nem lehet ennyire béna.

Áron - Ne lökdössél.

Lacika - Ezt azzal a dróttal kösd össze. Csipkedd magad.

Áron - Nem megy.

Lacika - Mert béna vagy.

Áron - Ne lökdössél, mondtam.

Lacika - Ilyen jó verdát. Aztán nem tudod beindítani. Egy gyerek is be tudná indítani.

Áron - Na most...

(az autó beindul)

Lacika - Na végre, te fakezű. Mehetünk.

Áron - Végre, tűnjünk innen. Gyere.

Lacika - Hogyhogy gyere?

Áron - Tessék, jöhetsz a helyemre.

Lacika - Minek?

Áron - Vezetni, minek.

Lacika - Én nem tudok vezetni.

Áron - Azt mondtad, tudsz vezetni. Azt mondtad, tudsz vezetni, te nagyon hülye.

Lacika - Én nem tudok vezetni. Te tudsz vezetni.

Áron - Én sose tudtam vezetni.

Lacika - Nem igaz! Nem igaz! Mindent elrontasz! A rohadt élet! Ilyen bénázást!
(dühöng) Legalább gyújtsuk fel a francba.

Áron - Megbuggyantál? Gyufával akarod felgyújtani a kormányt?

Rendőőr - (*bekopog a szélvédőn*) Mi a jó francot csináltok itt? Meg vagytok huzatva?

Áron - (*ijedten felnéz, aztán felsóhajt*) Jaj, Ferike, hagyjál már. Egész megijedtem.

Lacika - Öhm. Az Áron leejtette a szemüvegét, azt keressük. Anélkül nem látja a felezővonalat.

Rendőőr - Értem. Kié ez a kocsi?

Lacika - Közöd?

Rendőőr - (*dadog*) Én vagyok a rendőrség, te szerencsétlen.

Áron - Erre én nem lennék olyan büszke.

Rendőőr - Na kifelé a kocsiból tarkóra tett kézzel.

Lacika - Futás!

(az autórádióban zene szól)

1.

(hármán egy viharvert teraszon)

(a Doktor és Móni belépnek)

(Ildikó abbahagyja a sírást)

Móni - A doktor egy varázsló: a Barbara alszik.

Doktor - A kutya se nyüszít, hátrakötöttem a garázs mögé, oda egy legyintés a pórázzal, ide egy tetanuszinjekció, nagyobb volt a füstje, mint a lángja.

Móni - Ez azért van, mert maga mindenkit szeret.

Doktor - Tizenegy temetésen vettem részt életemben. Senki sem maradt, akit szeressek. Szóval: a kislányt máris átköltöztették a nagymama szobájába.

Ildikó - Még egy pohár bort, doktor úr? Móni, kínáld meg a doktor urat.

Doktor - A szekrényben snapszot is találok.

(csend)

Doktor - Míg idejártam minden szerdán, itt csend volt, ez volt a boldogság szigete. Sose vett komolyan engem. Méghogy csend. Micsoda zsivaly...

Móni - Fecskék, nem hallja?

Doktor - Én elzavarnám őket. *(csend)* Ma részt vettem a boncoláson. Nehéz napom volt.

(Móni feláll, és bemegy a teraszról)

Ildikó - Hogy beszélhet ilyen szörnyüéseket?

Doktor - Dehát ez nem szörnyüség. Hiszen ez az élet. Élünk, aztán meghalunk, és, ha meghaltunk, jegyzökönyvet írnak a szerveinkről.

Ildikó - Dehát, mégis, hogy jutott ilyesmi az eszébe? Tudja, hogy imádta a nagyanyját.

Doktor - Ő imádta a nagyanyját? Ő? De hiszen alig ismerte! Én imádtam a nagyanyját. Reménytelenül álmodoztam róla, mikor húszéves volt, én meg tizenhat. És nekem kellett részt vennem a boncolásán, nem neki, merthogy én voltam az orvosa. Hát mért ő sír, mért nem én?

Ildikó - *(türelmetlenül)* Maga egy szörnyeteg, Doktor, egy lelketlen szörnyeteg. Így megríkatni ezt a lányt. Mit mondott, kér egy pohár bort?

Doktor - Nahát, nekem volt nehéz napom, fojtogatnak az emlékeim, meg kell írnom a gyerekkori szerelmem halotti bizonyítványát, és a tetejébe még szörnyeteg vagyok.

Ildikó - Megsértődhet. Megsértődhet, igen, akkor is szörnyeteg... Igen, jobb, ha most elmegy.

Doktor - No jól van. Vigasztalja meg az unokahúgát a nevemben. Merre van a kalapom? Itt ülök veled szemben, aki a lányom lehettél volna, és én vagyok a szörnyeteg. No jól van. *(el)*

Móni - *(visszatér, megáll az ajtóban)* Elment?

Ildikó - El. Sose törödj vele. Magánakvaló öregember, félig bolond, és egészen iszákos. Hallod? Rá se ránts!

Móni - Csütörtökön lesz a nagymama temetése.

Ildikó - Különben jó orvos. Azon a kisasztalon vizsgált téged gyerekkorodban.

Móni - Már mesélted. Nem megyek el a temetésre.

Ildikó - Hogyan? Mit? Te, aki istenítetted a nagyanyádat?

Móni - Nem akarok senkivel találkozni. Nagyon hiányzik?

Ildikó - Valamennyiünknek hiányozni fog.

Móni - Vajon kiről beszélünk.

Ildikó - Magamhoz veszek téged és a kislányodat, most, hogy itt nem maradhatsz tovább.

Móni - Ez szép tőled.

Ildikó - Dolgozni fogsz.

Móni - Úgysem terveztem mást.

Ildikó - Nálam fogsz dolgozni. A Dalt már úgyis ismered. Nem kell örökké szegénynek lenned.

Móni - Nekem semmi bajom a szegénységgel, csak mindig legyen pénzem.

Ildikó - És elvárom a megfelelő tiszteletet.

Móni - Te, és a Dal összes barátnője megkapjátok a tiszteletet, ami jár.

Ildikó - Tisztázzuk, hogy még egy megjegyzés, és mehetsz, amerre látsz.

Móni - Fel is út, le is út?

Ildikó - A te érdekedben.(e/)

2.

ketten az utcaán

Brünn - Ha még egyszer ezt mondd, letépek a fejedet. Ez csak hat adag.

Lacika - Kódolt zárat tettek a méregszekrényre. Az osztályról hozok még, de vége. Holnap éjszakás vagyok, elhozom az osztályról a fájdalomcsillapítót. Tudnád, hogy üvöltöttek az öregasszonyok.

Brünn - Holnap, kis seggfej, már másképp beszélünk.

Lacika - A Máriusz igazán várhatna egy napig.

Brünn - Ez az én privát ügyem.

Lacika - Értem. Senkinek semmi köze hozzá.

Brünn - Szóval, az én pénzemmel ne játszadozz. Sose fogod ledolgozni a tartozásodat.

Lacika - Sose tennék ilyet. Csak egy nap haladék. Csak egy utolsó adagra van szükségem, hogy ne éjszaka jöjjön ki rajtam az elvonás.

Brünn - Ezt mintha már hallottam volna.
(*Szakszerűen megmotaazza a fiút, elvesz tőle egy borítékot.*)
Így gondoltad?

Lacika - Meg fogok döglenni, nincs több nálam.

Brünn - Szarok bele.

Lacika - Könyörgök, szükségem van rá. A kurva életbe Holnap kétszer ennyit hozok.

Brünn - Szarok bele. Ezt meg, hogy ne felejtse el, hogy engem nem lehet átverni.
(*a fiú lábára lép, és élvezettel ránehezkedik. A fiú ordít*)
Szedd össze magad. Hosszú éjszaka áll előtted, kis narkós buzi.
(*Lacika nem tud lábra állni*)

3.

(a buszmegállóban, ketten, késő este)

Áron - Mi bajod?

Móni - Semmi, csak egy patkány. Teli van velük a park, a szemétre jönnek.

(Áron titkon a lányt nézi)

Móni - Ki vagyok bukva, hogy papnak mész. Anyád akarja, mi, Tóbiás?

Áron - Ne hívj így.

Móni - Hát hogy hívjalak, ha mindig így hívtalak? Mit nézel?

Áron - A szökőkutat. Vörös a neonreklámoktól.

Móni - Olyan, mintha vérrel mosnák az eget. (nézik, a fiú lopva a lányt nézi)

Áron - Mész valahová?

Móni - Mért érdekel?

Áron - És hová?

Móni - Én sehová, csak haza. Csak megláttam, hogy itt vagy. Most mit nézel?

Áron - (zavartan) Valamit akarok kérdezni...

Móni - Mi az, te is moziba akarsz hívni?

(csend)

Áron - Csak azt akartam kérdezni, mért hívnak téged Ankének?

(csend)

Móni - Biztos anyám azt akarta, hogy legyen neki egy osztrák gyereke. Merthogy én Wiener Neustadtban születtem, ahol anyám pincérnő volt, és szolid a vendégkör.

Áron - És milyen érzés?

Móni - Micsoda?

Áron - Wiener Neustadtban születni.

Móni - Már nem emlékszem.

Áron - Kár.

(csend)

Áron - Azt hittem az az anyád, aki nevel.

Móni - Anyám panziós Dél-Amerikában.

Áron - Nem jön ez a rohadt busz.

Móni - Milyen rondán beszélsz ahhoz képest, hogy pap leszel.

Áron - Még nem biztos. Mit vakarózol folyton?

Móni - Szorít a melltartóm.

Áron - *(végigméri)* Azt te csak szeretnéd.

Móni - *(dühösen)* Hehe. Milyen kis jópofák vagyunk.

Áron - Igazából nem a buszra várok. Randevúm van. Ezt akartam mondani.
(csend)

Móni - Neked? És ki az?

Áron - Magánügy.

Móni - Biztos valami hárommellű kripli . Hogy néz ki?

Áron - Mi az, kíváncsi vagy?

Móni - Nem vagyok kíváncsi. Én csak moziba akartam menni. *(dühösen el)*
(Molnárné érkezik, tanácstalanul nézelődik)

4.

(ketten a buszmegállóban)

Áron - „Érzelmes, kalandvágyó, türelmes, gyengéd, romantikus, nagylelkű és lovagias, biztos anyagi háttérrel?”

Molnárné, egy ötvenes nő - Kicsoda maga?

Áron - *(szerényen)* Ez vagyok én. Fehér rózsa jelige.

Molnárné - Maga a fehér rózsa? *(nem kap levegőt)* Ez aljasság.

Áron - Nem, ez apróhirdetés.

Molnárné - Azt írta, ötvenhét éves. Hány éves maga?

Áron - Testben húsz. Lélekben ötvenhét.

Molnárné - Maga nagyon pimasz , kisfiam. Ez egy ordenáré trükk. Fel is jelenthetném magát.

Áron - Mért nem ad nekem egy esélyt?

Molnárné - Neked elmentek otthonról. Kis hülye. *(elindul)* „Biztos anyagi háttér!” *(gúnyosan nevet)* Ti azt se tudjátok, hogy kell eltartani egy nőt.

Áron - Anyám minden nap főz. Maga is odaköltözhet.

Molnárné *(visszafordul)* - Legalább azt mondd meg, mért pont egy buszmegállóban kellett találkozni?

Áron - Ez egy ritka járat. Úgyis itt ácsorgok minden nap.

Molnárné - Legszívesebben felpofoználak, édes fiam. *(elmegy)* Remélem, jól szórakoztál.

Áron - *(utána kiabál)* Az se számít magának, hogy pap akarok lenni?

Molnárné - Melyik egyházban?

Áron - Katolikus.

Molnárné - Akkor én mohamedán leszek. *(el)*

Áron - Nők. Csak a külsőségek érdeklik őket.

Móni - *(előjön)* Nem is tudtam, hogy az idősebb nőkre buksz

Áron - Csitrik nem érdekelnek. Engem az élet érdekel.

5.

(a gyorsétteremben)

(egy fiú tolókocsiban fennhangon és nehézkesen olvassa Arthur Schnitzler „Tágra zárt szemek”-jét)

Lacika - „A langyos szél nedves rétek és távoli dombok tavaszi illatát hozta a keskeny utcákba. Most merre? - gondolta Fridolin, mintha nem az lenne a legtermészetesebb, hogy végre hazamenjen és lefeküdjön. De erre nem tudta rászánni magát. Hontalannak és kiteszítottnak érezte magát az alemannokkal való bosszantó találkozása óta. Vagy Marianne vallomása óta?”

Ó, Marianne, a kis ribanc!

„Nem, *(véletlenül kettőt lapoz, nehezen találja a fonalat)* nem. Már régebb óta. Albertine-nel való esti beszélgetése óta hajtotta őt valami egyre messzebb. Életének megszokott mindennapjaiból egy más, távoli, idegen világba.”

Albertine, te dög.

„Céltalanul kóborolt az éjszakai utcákon, homlokát néha megérintette a lágy tavaszi szellő, végül határozott léptekkel, mintha régen keresett céljából ért volna, bement egy kevésbé előkelő kávéházba...”

ez biztos kocsmá akar lenni

„...kávéházba. Az egyik sarokban három úr kártyázott.

(Móni érkezik, kötényt köt)

Móni - Mit kérsz?

Lacika - Ez a kedvenc könyvem. Most találtam a röntgenben.

Móni - És kimutatták, hogy nincs agyad?

Lacika - A lábammal voltam ott.

Móni - Szóval mit kérsz?

Lacika - Asszem, semmit.

Móni - Olyan nincs.

Lacika - Akkor még gondolkodom a dolgon. Beszélnem kell egy pofával, aki ott áll, de nem akarom letámadni.

Móni - Hát csak gondolkodjál. Négyféle burgerunk van.

Lacika - Nem emlékszel rám? Az Áron barátja vagyok.

Móni - Szarok bele, ki kinek a barátja.

Lacika - Beszéltünk telefonon. Illetve egyszer már hívtalak, de...

Móni - Akár hívtál, akár nem, akkor is négyféle burgerunk van, nem számítva a menüket. (e/)

Lacika - Most okosabb lettem.

Dal - (odajön) Már egy ideje nézel engem. Nem igazán szeretem, ha valaki néz engem. Nem érzem úgy, hogy valami látványosság volnék. Vagy te úgy érzed, hogy én valami látványosság vagyok?

Lacika - Nem, uram. Bocsánat, uram.

Dal - Akkor mit nézel, kis seggfej? Nincs jobb dolgod?

Lacika - Beszélni szerettem volna magával, csak nem akartam zavarni. Azt hallottam, hogy ön használt járművekkkel kereskedik, uram, és el szeretnék adni önnek valamit.

Dal - Használt járművekkkel? És, ha igen?

Lacika - Eladnám ezt a tolokocsit. Ezért akartam önnel beszélni. Remek darab. Most mostam le.

(csend)

Dal - Te szívatsz engem, emberke? Jól hallak?

Lacika - Ez nagyon megy! Lejtőn lefelé a múltkor felírt a rendőr. *(fel-alá gurul)*
Előre-hátra. Fék van rajta...

Dal - Még az is lehet, hogy foglalkozom járművekkel, de motoros járművekkel.
Tudsz követni?

Lacika - Ez motoros jármű. Csak a fék beragadt... *(felpattan a tolókocsiból, és megigazítja, majd Dalhoz sétál)* Egyszerűen elsőosztályú masina! Olyan szép, mint egy álom.

Dal - *(hitetlenkedve)* Apám, ez nem igaz. Nézzétek ezt! Hát ilyen nincs! Ha egy ponttal alacsonyabb lenne az IQ-ja, már növény lenne. *(visszamegy biliárdozni)*

Lacika - Most mi van? Van fogalma, milyen nehéz egy ilyet kihozni a kórházból?

6.

(ketten az utcán)

Áron - Magáé ott az a Fiat, bocsz?

Brünn - Mi közöd hozzá?

Áron - Van egy eladó rádióm, pont menne bele.

Brünn - Van rádióm.

Áron - Már nem azért, de most is láttam, hogy őgyelgett itt valami gyanús tag a kocsik körül. Nekem már mindjárt rögtön gyanús volt. Az ember nem vigyáz egy kicsit, aztán csak a baj van, szentség a boltba. És ha már ki is vette? Milyen okos lesz, hogy van egy otthon a spájzban. Áldani fog érte.

Brünn - Tűnés.

Áron - Feléért odaadom, mint a boltban.

Brünn - Azt mondtam, tűnés. A füleden ülsz?

(egyedül)

Áron - Szentség a boltba. Ha nem, akkor nem. Van egy rádióm.

(egyedül)

Brünn - *(tajtékozva vissza)* Anyád! És még a zárat is kihúzta! Szemét kis tolvaj. A kurva életbe, és mit csinálnak ilyenkor a zsaruk? Kávégatnak, vagy mi? Mit csinálnak ilyenkor?

7.

(ketten a étteremben)

Doktor - Visszajöttem, hogy bocsánatot kérjek a nagynénédétől. Vagy, hogy ő bocsánatot kérjen tőlem. Már nem emlékszem...

Móni - Intézi az üzleti ügyeit.

Doktor - Meleg van itt. *(tanácstalanul nézegeti az üvegeket)*

Móni - Jó, hogy eljött. Fogja meg a pulzusomat. Nem úgy találja, hogy nincs is?

Doktor - Butaság.

Móni - Bármit mondok magának : butaság. Így nem lehet beszélgetni. Csak mert a lánya lehetnék.

Doktor - Az unokám lehetnél.

Móni - Mondja, doktor, van értelme annak, hogy élünk? Kér egy teát?

Doktor - Teát nem kérek, köszönöm, és van értelme annak, hogy élünk.

Móni - Kint tűz a nap, szinte nyár van, de ettől csak még szomorúbb vagyok.

Doktor - Szeszély. Mit lehet itt kérni?

Móni - Négyféle burgerünk van. Sima, de luxe, extra de luxe, light, márhogy sima light, és light de luxe. És a sima light. Ja, ezt már mondtam. És van a teljesen sima.

Doktor - *(tanácstalanul)* Ez öt.

Móni - Igazából négy.

Doktor - *(tanácstalanul)* És mi a különbség?

Móni - A paradicsom.

Doktor - Értem. Márhogy van, amelyikbe nincs.

Móni - Így kéne. De én mindegyikbe teszek.

Doktor - *(zavartan)* És akkor mi a különbség?

Móni - *(gondolkozik)* Semmi.

Doktor - Azt hiszem, nem kérek semmit sem.

(csend)

Azért is jöttem, hogy elkérjem a nagy karosszékét.

Móni - Megfigyeltem, hogy maga az üres székkal beszélget.

(csend)

Doktor - Abban a székben ült harminc évig a nagyanyád.
Negyven éve meg kellett volna kérnem a kezét.

Móni - Én húsz éves vagyok. Ezek szerint a születésem előtt már tíz éve ott ült .

Doktor - Hogy van a kislányod?

Móni - A Ildikó vigyáz rá. Mindig vele akar lenni.

Doktor - Szegény gyerek.

Móni - Rólam beszél?

Doktor - Bár egy kis bor még a teát is feljavitja ... A borivás fele olyan káros, mint a szerelem.

Móni - Itt nem történik semmi.

Doktor - Ma egy régi szilveszterről álmodtam, mikor a nagyanyád teraszán hömpölygött a nép. Egész nap olyan elgyötört voltam... Fázom, mintha a föld gyomrában lennék. Már el kellett volna mennem. Későre jár.

8.

(az étteremben, ketten)

Áron - Bocsánat. Ideülhetek?

Ildikó - Muszáj?

Áron - Csak valamit szeretnék kérdezni.

Ildikó - Tessék.

Áron - Semmi ... csak, hogy mit olvasol?

Ildikó - Mért érdekel?

Áron - Csak olyan érdekesnek tűnik.

Ildikó - Azt olvasom, hogy itt játszanak a budapesti filharmónikusok, ha ennyire érdekel.

Áron - Itt játszanak?

Ildikó - Na, mit szólsz? Itt.

Áron - Nem érdekes. Simán kikapnak a mieinktől.

Ildikó - Még valami?

Áron - *(pofátlanul)* Csak azt akartam megkérdezni, ráérsz-e ma este?

(csend)

Ildikó - Na, kopj le, jó? A te érdekedben.

Áron - Szóval téged nem érdekelnek a férfiak?

Ildikó - Te nagyon hülye.

Áron - Ne higgy a látszatnak.

Ildikó - Így van. Én nem is hiszek a látszatnak. Én a szememnek hiszek. Tűnés.

Áron - *(pofátlanul)* És, ha nem megyek?
(Ildikó az üzlet belsejébe, el)

Móni - *(jön)* Mi van, pofára esés?

Áron - Semmi, lesbikus.

Móni - Nem tudod, kit szalasztottál el. De jobb is, ha nem tudod.

Áron - Nincs jó hetem. Van egy cigid?

Móni - Iskola?

Áron - Le van szarva. Tegnap kellett volna vizsgázni.

Móni - Hát hogy lehet valaki ilyen debil, hogy húszévesen jár elsőbe?

Áron - Bocs. Másodikba. És estibe. Bocs. *(rágyújt)*

Móni - *(megrovóan)* Ez egy nemdohányzó étterem. *(neheztelve rágyújt)*
(dohányoznak)

Móni - És, hogy sikerült?

Áron - A vizsga? Hát nem túl jól.

Móni - Mit kérdeztek?

Áron - Á, hagyd. Róma bukása.

Móni - És?

Áron - *(tűnődve)* Én nem is tudtam, hogy Róma elbukott. *(majd)* Honnan jössz?

Móni - Aerobic. Mindjárt le kell váltanom a másik lányt.

Áron - De hülye vagy. Minden ember meghülyül, aki ugrándozik. Agyrázkódás. Ismert dolog.

Móni - Neked ugrándozni se kellett hozzá. *(csend)* És szerintem mindenkinek kellene sportolni. De legalább kevesebbszer betépni.

Áron - Aerobic, az nem sport.

Móni - Te egy perc után kifeküdnél.

Áron - Gondolod.

Móni - Nálad még én is erősebb vagyok. *(titokzatosan)* És én nem csak aerobicra fogok járni. Igazoltan sportolni fogok. Már be van fizetve. Talán még versenyezni is fogok.
(Csend. Csalódottan)

Meg se kérded, hol?

Áron - *(tűnődve)* Nem tudom . Paraolimpia?

Móni - Pofán vágjalak? Mért nem inkább a hülye haverodat szórakoztatod? Szerencséd, hogy el kell mennem valahova.

Áron - Mért? Van, aki bukik a fogyatékos csajokra. Van, aki direkt nyomul náluk.

Móni - Most, hogy mondod, téged el tudlak képzelni.

Áron - Én? Mért? Sose hajtottam rád. De az Lacikának bejőnnél. Múltkor a Macdonaldsben, mikor bejöttek az ilyenek, az Lacika direkt beindult rájuk. Komolyan, alig lehetett leállítani. Te is nagyon bejőnnél neki.

Móni - *(sejtelmesen)* Bokszolni fogok. És, ha már jól megy, lerúgom a fejed.

Áron - Az nem boksz.

Móni - De, a thai boksz. Lerúgom a fejed, és gyakorlom vele a kapuralövést.

(takarítani kezdi az asztalokat)

Áron - Hát mondom, hogy nem a thai boksz. Bocs.

9.

(étterem)

(egy asztalnál, evés közben és után)

Ildikó - Igen, értem. Ez nagyon érdekes. És igazából mivel foglalkozol a cégnél?

Brünn - Problémákat oldok meg. Problémák, ugye, mindig adódnak, olyankor jövök én, és megoldom őket.

Ildikó - Ez nagyon izgalmasan hangzik. És általában milyen természetű problémák adódnak?

Brünn - Hol ilyen, hol olyan. Itt mindenhez érteni kell.

Dal - Bár tegyük hozzá, hogy a Brünn mindent egyforma módon old meg.

Brünn - Minden jó, ha a vége jó.

Dal - Te azt el se tudnád képzelni, hogy a Brünn még főiskolára is járt.

Ildikó - Ne mondd. És milyen szakos voltál?

Dal - Erőszakos.

Brünn - Emlékeznék rá, ha főiskolára jártam volna.

Ildikó - A családot biztos büszke rá, hogy főiskolára jártál.

Dal - Neki nincs családja.

Ildikó - Akkor a barátnőd.

Dal - A Brünnek nincs barátnője, hetente háromszor egy lengyel özvegyhez jár, aki tíz évvel idősebb nála, és akit mamának szólít.

(csend)

Brünn - Hagyd már abba ezt az Istenverte dudorászást. *(a pulthoz megy)*

Ildikó - Áron, hozz még kávé.

Áron - Itt vagyok. Mit hozzak?

Ildikó - Kávé.

Áron - Ennyi erővel te is hozhattál volna.

Dal - Hogy mondtad ezt?

Áron - Azt mondtam neki, hogy ennyi erővel hozhatott volna ő is. De hozok szívesen, nem gond.

Dal - Nem gond?

Áron - Nem, semmi gond. Csak azért mondtam, mert van elég dolgom.

Dal - Bocsáss meg, hogy beleszólok a dolgodba, de nem gondolkodtál el még soha azon, mekkora alpári büdös paraszt vagy, aki be mer szólni a főnöknőjének, kis buzi?

Ildikó - Hagyd ezt, igazán, ne...

Dal - Várj, várj. Semmi gond, nincs gond, igaz? Mert, ha gond van, jön Brünn, és megoldja. De a Brünnel az a gond, hogy ő a problémákat csak egyféleképpen tudja megoldani. De itt nincs gond, csak beszélgetünk, én, meg a fiatalember. Tisztázunk egy félreértést.

Áron - Bocsánatot kérek.

Dal - *(egyre jobban dühbe lovalja magát)* Várjunk. Ez nem ilyen egyszerű. Mert hogy ő az étterem vezetője, így van? Te pedig itt egy alkalmazott vagy, kis barátom, igaz? Vagy rosszul tudom? Pénzt kapsz azért, ha szólnak, ha kell valami, te megcsinárod.

Ildikó - Hagyd ezt...

Áron - Bocsánat. Bocsánatot kérek tőled, Ildikó.

Ildikó - El van felejtve.

Dal - Nem. Ennek a végére kell járni...

Ildikó - Nem, nem, el van felejtve.

Brünn - *(vissza)* Nagyon szépek, és kultúráltak errefelé a retyók. Na. Mi a téma?

Dal - Bemutatom neked Áront. Meg aztán a retyókat is nyilván ő takarítja, mindjárt gratulálhatsz is neki. Hát ez meg hova lett?

Ildikó - *(Áronnak, kettesben)* Menjél vissza, mindjárt leszállnak rólad. De nem szeretik, ha csak így elmész. Na gyere. Bemutatlak a Brünnnek. Az az öltönyös.

Áron - A jó kurva életbe.

Ildikó - Tessék?

Áron - Bassza meg.

Ildikó - Hogyan?

Áron - Ó, ez nem igaz! Nem lehet igaz! Ó, ne!

Ildikó - Ismered?

Áron - Ó, nem, nem! Csak ezt ne!

Ildikó - Mi van veled?

(Brünn odanéz)

(Áron a kötényével őrült elmélyültséggel elkezd felmosni.)

Ildikó - Hát ő az Áron.

Áron - *(nem néz fel)* Jónapot, uram, Isten hozta nálunk.

Ildikó - Áron papnak tanul. Egyszer még büszkék leszünk rá.

Brünn - Jó napot. *(kezet nyújt, a kézfogás sutára sikeredik, mert Áron nem néz fel.)*

Jól érzed magad?

Áron - Megvagyok.

Brünn - Mindig ilyen szorgalmas vagy?

Áron - Persze, hogyne. Nem is lehet másként, ha a vendégek ilyen mocskosak, elszórják az agyukat is, szentség a boltba.

(csend)

Brünn - Hogy mondtad?

Áron - Hogy piszkosak a népek.

Brünn - De az előbb valahogy másképp mondtad.

Áron - *(feláll)* Már nem emlékszem.

Brünn - *(fakó hangon)* Megvagy, kis rohadék.

(Áron leverve a tálcákat, felborítva az asztalokat menekül.)

Brünn - *(Eredménytelenül vizatér. Szopogatja a levert ujját)* Van itt valami ragtapasz? *(Dalnak)* Megőrülök ettől a kurva dúdolástól.

10.

(a gyorsétteremben ketten, majd hárman)

Móni - Ideges vagy?

Dal - Nem, dehogy.

Móni - Ideges vagy.

Dal - Van egy kis gondom

Móni - Anyagi?

Dal - Nem.

Móni - Az Ildikó?

Dal - Minden rendben.

Móni - Rájött, hogy együtt voltunk?

Dal - Kizárt.

Móni - Rájött, hogy azóta is találkozunk?

Dal - Tulajdonképpen nem vagyok normális, hogy itt beszélek veled.
Ma találkozol még vele?

Móni - Igen.

Dal - Csak annyit mondjál neki, a kérdésére az a válaszom, hogy igen.

Móni - Mért nem hívod fel?

Dal - Ez az én dolgom. Tehát akkor?

Móni - Tiszta sor, a válasz igen.

Dal - Ügyes vagy.

Móni - És mire igen?

Dal - Megkérdezte, hogy elveszem-e. És én válaszolok neki.

(csend)

Móni - És ezt mért nekem kell elmondanom neki?

Dal - Szedd össze magad. Csak arra kértelek, mondd neki azt hogy igen.

Móni - Vagy talán inkább arra kértél, hogy ne mondjam meg neki?
Mit énekelsz?

(csókolóznak, az ajtóban megjelenik Brünn, és gondterhelten nézi őket)

Dal - Csak dúdolólok.

Brünn - *(Elgondolkozva eszi a pizzát. Felszisszen, ahogy a fájós ujjához ér)*
(Ők nem veszik észre)

11.

(orvosi rendelő, ketten)

Doktor - *(előrejön, és kezét mos)* Tegyük fel, hogy valahol egyebütt élünk. Teszem azt: Dél-Amerikában. Egész mások az erkölcsök, egész más a módi.

Móni (hangja) - Dél-Amerikában sincsenek szentek.

Doktor - Jó, hát hagyjuk Dél-Amerikát. Tegyük fel, hogy a kisasszony szerelmes lesz.

Móni - *(előrejön, öltözik)* Tegyük fel.

Doktor - És a szerelem meghozza a maga gyümölcsét. Tegyük fel, hogy a szerelem tárgya gazdag, az autója díjat nyert, a háza díjat nyert, a lakberendezése díjat nyert, ilyen módon a szerelem is az egekbe szökik, még hozzá a legspontánabb módon.

Móni - Szóval megint terhes vagyok.

Doktor - Úgy is mondhatjuk.

Móni - A francba.

Doktor - A francba mit?

Móni - A francba a szerelem gyümölcsét.

Doktor - Már mért a francba?

Móni - Csak nem szülök még egy gyereket a nagynéném nyakába?

Doktor - És a díjnyertes ház?

Móni - Ugyan! Felszolgál a pályaudvari pubban. Nem díjnyertes semmiben, csak nyíldobálásban.

Doktor - Akkor összekevertem a múltkorival.

Móni - Sajnos, én is összekevertem őket. Könnyen ment, mindkettő szemétláda.

Doktor - Szomorúan hallom. Különös tekintettel a díjnyertes háztulajdonosra. Az ápolt zöld gyepen az ember szíve is másképp fáj.

Móni - Szóval terhes vagyok. Minden, ami történt velem eddig, minden, amiről azt hittem, hogy csodálatos és megimételhetlen, és csak velem eshet meg, az férfiakkal kapcsolatos, és egy sincs, amelyikre utálok nélkül tudnék visszaemlékezni. *(sóhajt)* Tud kölcsön adni, doktor?

Doktor - Kölcsön? Attól függ, mennyit, és mire?

Móni - Hát mire?

Doktor - Arra nem adok. És különben se

12.

(egy patikában)

(csörög egy mobiltelefon)

Molnárné (a patikus) - *(Brünnek, aki éppen kérne)* Bocs. *(a telefonba)* Igen? Adjon el, az Isten áldja meg, adjon el! Mindent adjon el! Ne szarakodjon!

Brünn - Én csak...

Molnárné - Pillanat! *(a telefonba)* Ezt csak most mondja? Maga nem normális... Mindent azonnal adjon el! Hogy lehet egy ember ennyire impotens? *(Brünnek)* Most mondja, milyen seggfejek vannak! *(a telefonba)* Hülye seggfej! Adjon el! Adjon el!

Brünn - Az ujjam... hát igen. Ráborult egy asztal.

Molnárné - Mondja, normális maga? Kit érdekel a maga hülye ujja, mikor zuhannak a részvényeim.

Brünn - *(elveszti a türelmét, rövidcsövű puskát kap elő)* A kurva életbe, mindenki hassal a padlóra! Gyerünk, mozgás!

Molnárné - Jézusmária, vigye a pénzt. A méregszekrény kombinációja a fiókban ...

Brünn - Pofa be! Ide az összes ragtapaszt ebben a kurva boltban!

13.

ketten az utcán

Lacika - Jobb lenne, ha meggondolnád.

Móni - Ne aggódj. Egy alkalomtól még nem fogok visszaszokni.

Lacika - Egyszer én is voltam így. Mikor leálltam, aztán visszaálltam. Olyan lesz, mint életed legnagyobb orgazmusa.

Móni - Arra ne is gondolj.

Lacika - Az Áron mondta, hogy egy időben mindenkivel lefeküdtél, aki az utadba került. Igaz, hogy mindenkivel lefeküdtél?

Móni - Nem feküdtem le mindenkivel.

Lacika - Mért feküdtél le mindenkivel?

Móni - Azért, hogy bebizonyítsam valakinek, hogy ott szarom le, ahol van...Nagyon szerelmes voltam egy fiúba, aki ott hagyott a francba. *(felszív egy adag port, könnyezni kezd a szeme)*

(csend)

Lacika - Na milyen?

Móni - *(sápadt)* Mi a szart adtál nekem?

Lacika - Ez király, ez az anyag! A kórházban nyúltam le.

Móni - *(nincs jól)* Másképp képzeltem életem legnagyobb orgazmusát.

14.

(a nő napszemüvegeket próbál egy utcai állványról)

(ketten)

Dal - Meg most az üzlet se megy olyan jól. Időre van szükségem.

(csend)

Idő kell, hogy összeszedjem magam.

Ildikó - Ennyire elvette az eszed?

Dal - Nem is értem, mit beszélsz össze...

Ildikó - Nem szeret téged. Fogalmad sincs, milyen kislány még...Ő bárkivel elmegy...

Dal - Kedvelem, semmi több.

Ildikó - Nem szeret ő senkit. Még saját magát se szereti. Gyűlöl élni.

Dal - Valamit nagyon félreértettél.

Ildikó - Mindig tudtam, hogy egyszer ezzel állsz elő. Tényleg ezt szeretnéd, ugye?

Dal - Dehát én téged szeretlek.

Ildikó - Már nem szeretsz.

Dal - Hát kit szeretnék?

Ildikó - Már nem szeretsz. Én vagyok a hibás. Este összecsomagolok neked.
(*Dal sápadtan el*)

Ildikó -- (*egyedül*) Gyáva, gyáva szemét. (*Szétdönti a szemüvegállványt.*)

15.

(*egy kapu előtt, hárman*)

Ildikó - Igazán felesleges tovább kíséretetek. Nagyon kedves tőled, hogy idáig eljöttél, kedves hogyishívnak...

Áron - Ez veszélyes környék.

Ildikó - Tényleg az. Például a múltkor is csak egy nappal később vitték el a szemetet. Újabban a járdát se söprik, csak hetente egyszer. Még a végén elcsúszom, például.

Lacika - (*végre beszédtemája támad*) Mikor az ember meg akar kapaszkodni a falban.

Ildikó - Én nem szoktam megkapaszkodni a falban.

Lacika - (*megsértődik*) Mért, én el tudom képzelni.

Áron - (*Lacikának súg*) Te kint maradsz.

Lacika - Te nem tudod, mit csinálsz. Derékig a betonban fogsz felébredni.

Áron - (súg) Kopy le!

(egy lépcsőházban, ketten)

Ildikó - Hát akkor... (nyitja az ajtaját. Majdnem behívja a fiút, aztán meggondolja magát)

Áron - (beles) Milyen érdekes padlószőnyeg! Rendkívül ritka minta. (igyekszik beljebb kerülni)

Ildikó - Talán majd egy más alkalommal tanulmányozod.

Áron - Ami azt illeti, most éppen ráérek. Én padlószőnyeg szakra jártam az egyetemen.

(Ildikó becsukja az ajtót az orra előtt)

(Áron kinéz a kapun: Lacika ott áll, és vár.)

(egyedül)

Áron - (jó hangosan, a kapu felé, hogy a másik fiú hallja) Nem, Ildikó, nem, szó se lehet róla. Tudom, hogy ez most nehéz neked. De érts meg engem is, nem mehetek be. Nagyon szimpatikus vagy, de későn van, és... Maradjunk barátok, hidd el, jobb lesz így. Ne örülj meg. Nem, ne, kérlek, ezt ne...!

(Ildikó kinéz az ajtón, és döbbenetesen néz a fiúra)

16.

(egy bankautomatánál)

Móni - Bocsánat.

Brünn - (az ujját ragasztja) Már mért?

Móni - Ráléptem a lábára.

Brünn - Oda se neki. Mindannyian emberek vagyunk, különösen így estefelé.

Móni - Hát a fene tudja.

(csend)

Brünn - Micsoda szerencséd van neked velem. Milyen kellemetlen ilyen szélben sorban állni, de nem annak, aki mögött állnak. Másnak kellemetlen ilyen szélben sorba állni, de nem annak, aki előttem áll.

Móni - Mióta tegeződünk?

Brünn - Bocsánat, igaz. Micsoda szerencséje, hogy előttem áll sorba. Másnak kellemetlen sorban állni, de milyen kellemetlen, de nem annak, aki mögött állnak. Másnak kellemetlen. (*csend*) Lehet, hogy esni is fog. (*csend*) Szórakozni megy a barátnőivel?

Móni - Már hogyhogy?

Brünn - Arra vesz ki pénzt.

Móni - Korántsem, maga seggfej. Terhes vagyok, az abortuszra veszek ki, ha lesz elég. Most már jól tájékozott.

Brünn - Hoppá.

Móni - Bizony hoppá.

Brünn - Nincs szerencsém a nőekkel mostanában.

Móni - Hát nekem meg a férfiakkal.

Brünn - Szóval terhes.

Móni - Mi az, mit akar még?

Brünn - Várjon meg, ne siessen. Hadd hívjam fel később, ha már... elrendezte az ügyeit.

Móni - Nálad elmentek kirándulni.

Brünn - (*pofátlanul*) Nem, itthon vannak. Csakhogy az első pillanattól tetszel. Azért léptem a lábad alá.

Móni - Hát ez nem normális!

Brünn - Az Ildikó étterméből ismerjük egymást különben.

Móni - (*flegmán*) Örvendek. (*sört akar venni egy automatából*) Nagy szar az egész.

Van pénzed?

Brünn - Még azt is tudom, hogy te az Ildikó rokona vagy.

Móni - (*mint fenn*) Távoli.

Brünn - (*próbálja kinyitni hátul*) Soknak lejárt a szavatossága.

Móni - Ki a szart érdekel, mi van a szavatossággal, csak hideg legyen.

Brünn - Nem úgy van az. Fő az egészség. (*tanácstalanul próbálkozik*)

Móni - Segítsek?

Brünn - Menni fog...

(*Móni segítőkészen belerúg a gépbe, az összes doboz a guggoló férfire dől*)

Móni - (*félénken*) Alighanem ... kijöttek a sörök.

Brünn - (*tompán*) Igen.

Móni - (*zavarában*) És ... találtál olyat, amelyik még szavatós?

Brünn - (*tompán*) Nem.

Móni - *(hirtelen)* Várj! *(óvatosan leemel egy dobozt a többiről)* Egyet elvettem.
(próbálja oldani a helyzetet) Te is kérsz egyet?

Brünn - Először is: utálok a sört, sose iszom. Másodszor: ma már hármat ittam. *(dühödten el)*

Móni - *(utána kiált)* Most haragszol?

17.

(ketten, az utcán)

Lacika - Nem is tudtam, hogy szereted a sört. Biztos az Áron szoktatott rá.

Móni - Mondd, Lacika, szerinted magamtól nem szerethetek valamit?

Lacika - Szóval van egy eladó kocsid?

Móni - Ezért hívtalak.

Lacika - Azért ezt tisztázzuk. Szerintem ez nem a te kocsid, csak te adod el.

Móni - Ha már én adom el, akkor az enyém is, nem gondolod? Hol marad már?

Lacika - Kicsoda?

Móni - Az Áron. Elhívtam őt is.

Lacika - Az Áront? Megbuggyantál?

Móni - Ő mondta, hogy te kocsikot veszel. Illetve, hogy ti.

Lacika - Kár volt, kár, nagy hiba.

Móni - Mért, ő nincs benne?

Lacika - Benne van. De én vagyok az agy.

Móni - Előleget hoztál?

Lacika - Ne aggódj. És ha nem veszem meg?

Móni - Meg fogod venni. Tetszeni fog.

Lacika - Nagyon el voltatok merülve a múltkor.

Móni - Az Áronnal? Á, csak moziba hívott.

Lacika - És, elmentél?

Móni - Eszembe se volt.

Lacika - Akkor se tudná, mit kezdjen egy nővel, ha használati utasítást kapna hozzá.

Móni - Ezt csak azért mondod, mert a nyáron nem mentem el veled, mikor a strandra hívtál.

Lacika - Aztán is hívtalak volna, de nem vette fel senki.

Móni - Írországból voltunk.

Lacika - Azért még nem kell kivándorolni, elég, ha annyit mondasz, hogy nem.

Móni - Te nagyon kitartó vagy.

Lacika - Tényleg? Ezt úgy érted, hogy kellemetlenül nyomulok nálad?

Móni - Hát, ha választékosan akarnám magam kifejezni, akkor ezt mondanám.

Lacika - *(lehajtja a fejét)* Szégyellem magam. Nem merek a szemedbe nézni.

Móni - Légy szíves, inkább nézz a szemembe. Mert most a mellemet nézed.

Lacika - *(látványosan félreérti)* Ó, bocsánat, eddig észre sem vettem. Hát, gratulálok, nem is tudtam.

Móni - Ez most humor volt? *(eldobja sörösdobozt)* Na gyerünk, megmutatom.

Lacika - Márhogya mit?

Móni - Márhogya a kocsi. Kettőt kell menni metróval.

Lacika - Mondtam, hogy várni kell.

Móni - Az Áron majd megnézi máskor. Nem tudom tovább elviselni a szövegedet, úgyhogya menjünk.

Lacika - Azt mondtam már, hogy el is kell vinned egy garázsba?

Móni - Én nem ülök bele többet.

Lacika - Akkor gáz van. Mert nekem lejárt a jogsim.

Móni - Ez már a te gondod. Különben nem értelek. Ha már lopott kocsit vezetsz, nem mindegy, hogy van jogsid, vagy nincs?

Lacika - Őszintén szólva sose volt jogsim.

Móni - Ez már a te gondod. Na, most érdekel?

Lacika - Mondtam már, nem? De előbb el kell vinned a garázsba a bolt mögé. Ha odahozod, meglátjuk.

Móni - És, ha nem?

Lacika - Ez viszont már a te gondod.

Móni - Hol a francban van már ez a hülye? Különben is haza kell mennem, megetetni a gyereket.

Lacika - Neked gyereked van? Engem imádnak a gyerekek. Egyszerűen imádnak, meg vannak értem bolondulva. És bármilyen műfajban verhetetlen vagyok, Mikulás, hótündér, egyszerűen felülmúlhatatlan vagyok. Hótündérben például. Halloween, rénszarvas... a Mikulást mondtam már?

Móni - Fogadjunk, hogy nincs is nálad együtt a pénz. *(feláll)* Ha majd lesz pénzed, hívj fel.

Lacika - Én kártyával szoktam fizetni.

Móni - Tudod mit? Tehetsz nekem egy szívességet. *e/*

Lacika - *(utána kiabál)* Bármikor! Benne vagyok a telefonkönyvben.

18.

(ketten, ugyanott)

Áron - *(jön)* Mi az, elment?

Lacika - Hát, igen. Mit csináljunk, mikor mondtam neki, hogy jössz, tiszta ideg lett, és elment. Ember nem tudta visszatartani. Este felhívom. Holnap megnézem a kocsiját, holnap is nap van.

Áron - Mondanék én neked valamit. Kopj le erről a csajról, Lacika.

Lacika - Mit akarsz, öreg? Mit? Mit jár a pofád? Láthattad, jó vagyok nála.

Áron - Nekem kell.

Lacika - Magánügy. Sose ketttyinted meg. Érted? Sose.

Áron - Figyelj, nem ingyen akarom. Én már egy éve hajtok rá. *(körülnéz)* Tízezer káapé, ha eltűnsz az életéből.

(csend)

Lacika - Mégis, hogy gondolod?

Áron - Csak, ahogy mondom.

Lacika - Plusz áfa?

Áron - Plusz áfa.

Lacika - Számlát kérsz?

Áron - *(döbbenten)* Hülye vagy? Persze, hogy kérek számlát. Mégis, mit mondok

az apámnak? Hogy nem kértem számlát? Felhívom a könyvelőmet, hogy lehet elszámolni. Szerinted? *(tárcsáz a telefonján)*

Nem baj, felhívom este, biztos kiagyal valamit. Kis barát, nekem olyan könyvelőm van, hogy az adóhivatalban delírium tremenst kapnak az adóbevallásomtól. Sírnál, ha elolvasnád. Majd kölcsönadom. Sírni fogsz.

19.

(ketten)

Ildikó - *(mereven figyeli a lányt)* A gyerek sír.

Móni - Nem tudok vele mit csinálni.

Ildikó - Menj be hozzá, Móni.

Móni - Engem Ankének hívnak.

Ildikó - Ez szegény nagyanyád bolondériája volt. A neved: Móni.

Móni - Megkeresem őt.

Ildikó - Itt van a szomszéd szobában.

Móni - Az anyámról beszélek.

Ildikó - *(sóhajt)* Erről már beszéltünk.

Móni - Kolumbiában él.

(csend)

Móni - Vagy Venezuelában. Ott van panziója tizenöt éve.

(csend)

Ildikó - Móni... Ő valószínűleg már nem is él.

Móni - Ez nem igaz. Mikor gyerek voltam, felhívott minden karácsonykor.

Ildikó - Egy barátnőm volt, akit megkértem erre. Marhaság volt.

Móni - Mind hazudtok nekem. Meg fogom keresni. Odamegyek, és megkeresem.

Ildikó - És pénzt is tőlem akarsz kérni?

Móni - Van pénzem.

Ildikó - Ne hazudj, egy vasad sincs.

Móni - Hazudni? Azt te szoktál. És most mért nézel így? Mondjad, ha akarsz valamit.

Ildikó - Semmi. Csak néztelek.

2o.

(Várakozás az üzlet előtt, a fiúk egy-egy nagy táskán ülnek.)

(A két fiú elmélyülten és hosszan sakkozik, sűrűn lépnek a bábukkal.)

Áron - Már unom, hogy mindenki bámul.

Lacika - Mondtam már. Mindjárt jön.

Áron - Na, lépsz?

Lacika (*Elszántan gondolkodik*) - Várjál, koncentrálok. Ne aggódjál. (*fel*néz) Mit is mondtál, melyikkel vagyok én?

Áron - A feketével.

Lacika - Engemet lehangol, hogy a feketével vagyok.

Áron - Apád? Még mindig Németországban dolgozik?

Lacika - Mért érdekel? Ennek meg nincsen feje. Te rágod ezeket?

Áron - Már vagy hét-nyolc éve elment, mi? Vagy van az tíz is? Szegény mutterod. Sose jön vissza.

Lacika - Foglalkozzál te a te mutteroddal. Értve vagyok? És csak öt éve.

Áron - Hé! Tedd vissza! Tedd csak szépen vissza.

Lacika - Csak nem gondolod, hogy csalok? Csak leesett. Éppen vissza akartam rakni. Csak nem gondolod, hogy én csalok? Én? Ezzel a fejjel?

Áron - Dugulj el.

Lacika - Én ilyen emberrel nem is tudom, hogy mért állok szóba, aki eszi a bábukat.

Áron - Nyugodjál le. Koncentráljál. Vészhelyzetben vagy.

Lacika - Csak kényelmetlen a rádiókon ülni.

Áron - Csak nyavalyogsz. Alattam a hűtőrácok vannak, és kockás tőlük a seggem.

Lacika - Ez meg már sose jön? Rá fogok kövülni a rádiókra.

Áron - És mit csinál apád öt éve Németországban?

Lacika - Építkezésen dolgozik.

Áron - És mit csinál öt éve egy építkezésen?

Lacika - Betonvasat szerel.

Áron - Én megörülnék, ha öt évig betonvasat szerelnék egy építkezésen.

Lacika - Jobb is, ha nem jön haza. Mindig agyonvert gyerekkoromban.

Áron - Mit vagy vele úgy oda?

Lacika - Hát ne jöjjön a szemem elé.

Áron - De oda vagy. Én megértem. Csak rád nézett, és elkeseredésében agyonvert. Én se tennék mást. Dehát hallgattál a jó szóra? Fogott rajtad a nevelés? Egy percre nem néz rád, te pedig, szarházi, kocsit lopsz.

Lacika - Ezt te mondd?

Áron - Hiába. A lányokból kis kurvák lesznek, a te fajtádból meg piti bűnöző.

Lacika - Ezt te mondd? De most komolyan?

Áron - Sakk.

Lacika - *(nézi az állást)* Azt mindenki mondhatja.

Áron - De én mondom.

Lacika - Akkor én is mondom: sakk.

Áron - De én azért mondom, mert ez azt jelenti, hogy szarban van a királyod. Le lehetne venni.

Lacika - Hát vedd. Csak a vesződés van vele úgylis.

Áron - A királyt nem lehet levenni.

Lacika - Hát már mért ne lehetne, amikor le lehet! Jópofa vagy Tessék le van véve. Mindjárt áttekinthetőbb az egész. De ahogy most az állást nézem, egyszerűbb, ha feladod.

Áron - Apám, ez nem igaz! Hogy szorult egy emberbe ennyi ész? Gyere, inkább együnk valamit.

Lacika - És a rádiók?

Áron - Hát hozod őket. Csak nem gondoltad, hogy az utcán hagyok hús autórádiót, hogy elloppja valami személtáda? Mára egyszerűen nem lehet megbízni senkiben, csalnak, lopnak, hazudnak, a sok senkiházi! Inkább együnk valamit, mielőtt felhúzzom magam.

Lacika - És a hűtőrácok?

Áron - Azt úgyse viszi el senki. Együnk valami gyorskaját valahol.

Lacika - Attól kihullik az ember haja.

Áron - Mi vagy te, éttermi kalauz?

Lacika - Nem akarom, hogy kihulljon a hajam.

21.

(hárman, ugyanott)

Áron - Na végre.

Lacika - Itt van, amit beszéltünk. és volna még valami...

Dal - Jó, mindjárt. Ellopták a kocsimat. Megölöm, akárkinél van. Velem csinálja ezt valaki? Velem? Nem fogja megúszni. Ha hallotok róla a városban ... Kék Lancia, a szélvédőbe gravírozva egy M betű.

Lacika - Dupla sor pótféklámpa?

Dal - Igen

Lacika - Az első lökhárító repedt?

Dal - Igen.

Lacika - Bal hátsó ajtón kis karcolás?

Dal - Igen. Láttátok?

Lacika - Sose láttam. Te láttál ilyen?

Áron - Ilyet még csak el se tudok képzelni.

Lacika - Á, ilyen nincs a városba se. *(berakják az üzletbe a táskákat)*

Dal - *(mogorván)* Várjatok meg itt. *(bemegy)*

(ketten)

Lacika - *(őriöng)* Megölöm! A kis ribanc! Kicsinálom, még ma.

Áron - Ne beszélj csúnyán, bassza meg. Mondtam már.

Lacika - Szó nélkül kifizettem!

Áron - Fineszes kis lotyó, kétségtelen. A francba, szentség a boltba. Áthajított minket.

Lacika - Az én dohányom volt, te miről beszélsz?

Áron - Lehet, hogy a pénz a tiéd, de az ötletek az enyéme. Nélkülem mozdulni nem tudnál, te kétbalkezes, nélkülem el vagy veszve. Nélkülem szomjan halnál a csap mellett.

Lacika - Jó kis ötlet!

(hármán)

Dal - *(jön, fizet)* Most tűnjetek el.

(A fiúk hálásan mosolyognak.)

(Dal el)

(ketten)

Lacika - Megölöm, megölöm, megölöm! Egyáltalán, mire kellett neki a lóvé?

Áron - Ebből vett repülőjegyet. Nem te csodáltad meg úgy a múltkor a két új bőröndjét?

Lacika - A két rohadt bőröndjében fogom őt feladni Dél- Amerikába.

22.

(ketten)

Ildikó - Ne igyon sok kávé . Cukor nélkül issza, előtte külön pohárból a tejet, a tejszínt viszont utálja. Ha már előre lefőzted, meg kell neki forrósítani, de vigyázz, ne forrjon fel, mert akkor a kávé megkeseredik. Nehogy cukrot tegyél bele! Vagy ezt már mondtam?

Móni - Én...

Ildikó - Igen, a szexualitás. Válaszd külön az érzelmeidtől, az ágyban mindig engedj neki, még akkor is, ha éppen haragszol rá. Különben erről már nyilván vannak tapasztalataid.

Móni - Jobb lett volna nem eljőnnöm. Nem akartam veled találkozni.

Ildikó - Nem is te akartál, hanem én akartam, angyalom. A Dal mindent elmesélt.

Móni - *(csomagol)* Ő és én... mi nem is vagyunk együtt. Csak egyszer voltam vele, aztán ott hagyott a francba.

Ildikó - Majd együtt lesztek. Most külön költözött, ezzel tartozik a lelkiismeretének, kicsit szenved, mert gyenge ember, és azt hiszem, szeret egy kicsit szenvedni. Szóval: az ágy. Gondolom, egy cseppet se gyengéd. Nyilván, néha még fáj is. Figyelj rám...

Móni - *(leül, és nézi, ahogy az Ildikó helyette csomagol)* Azt hittem, mást akarsz nekem mondani.

Ildikó - *(csodálkozva)* Mi mást akarnék?

23.

(Csengetnek, Móni ajtót nyit,. Megpróbálja visszacsukni)

Lacika - Te elloptad a Dal kocsiját?

Móni - *(pislog a hát mögé)* Csak be kellett menni a bisztróba a kulcsért.

Lacika - Elloptad a kocsiját?

Móni - Hisz most mondom.

Lacika - Nem vagyok észnél. Ellopta a Dal kocsiját. Hallod?

Áron - Inkább azon agyaljál, mit csinálunk vele.

Lacika - Hát, ha már itt van, szét kell bontani, ez nyilvánvaló. Hát nem vagyok magamnál. Véged van, véged.

Áron - Móni? Hallod?

Móni - Még bontsam is szét?

Lacika - Utazol valahova?

Móni - Akadj le a táskámról.

Lacika - Nézd már, itt ül egy bőröndön. Talán utazni készül valahova. Te mit gondolsz?

Móni - Menj már a francba!

Lacika - Biztos megjött neki. Aztán most ideges. Te is ideges lennél a helyében?

Áron - Most, hogy jobban belegondolok, elképzelhető.

Lacika - Átdobtál, kis szemétláda.

Móni - Visszkapod a pénzt. De most nem tudom megadni.

Lacika - Átdobtál, és ezt nem úszod meg..

Móni - Áron...

Áron - Őszintén, jobb lenne, ha ezt az utazást most lemondanád.

Lacika - Milyen kis ideges! Biztos összebalhézott az anyjával.

Móni - Nem az anyám.

Lacika - Bár, ha jobban meggondolom, én is nagyon ideges vagyok.

Áron - Móni, muszáj leszel eladni ezt a repülőjegyet.

Móni - Ezt most már nem lehet eladni.

Lacika - Ettől a megoldástól én nagyon félnék.

Móni - Hagyjatok elmenni.

Lacika - *(gúnyos nevetésben tör ki, majd abbahagyja)* Hallottad? Az év vicce. *(gyűlölettel)* Tudod te. Kinek a kocsiját adtad el nekünk? A Dal az egész rohadt várost tűvé teszi, beszélt az összes rohadt kereskedővel, én meg a

kocsit egy rohadt kreclibe dugtam a szomszéd utcában, ahová bármikor bárki benyithat, és erre gondoltad, hogy elsétálsz innen?

Áron - Én tudom a megoldást. *(csend)* Visszaviszi a kocsit. Neked meg valamikor visszafizeti a lét.

Móni - Én nem akarom visszavinni.

Lacika - Nem is rossz.

Móni - Én nem akarom visszavinni.

Lacika - Most muszáj leszel.

Móni - Aztán elengedtek?

Áron - Már mehetsz is. Mindjárt utána.

Móni - *(sírva fakad)* Nem fogom elérni a gépet.

Áron - El fogod érni.

Móni - *(kétségbeesve)* Hogy érném már el, te hülye?

Lacika - Hogy érné már el?

Áron - Hát úgy, hogy segítünk neki. Végülis emberek vagyunk.

(Móni összeomolva sír)

Áron - *(csendre inti, telefonál)* Repülőtér? Maga kicsoda? Na, hát csak mert mondanék valamit. Szeretném bejelenteni, hogy pokolgép van maguknál. Ott a sarokban keressék. A bal sarokban. Igen, igen. Hát csak igyekezzenek. *(leteszi)* Sima ügy. Mindig beválik, ha késésben vagyok.

Lacika - De azt tudod, hogy neked véged.

Móni - Már mért?

Lacika - Te nem ismered őket. Ki fogják tudni, ki tette. Hülyére fognak faggatni mindenkit.

Móni - Hát engem már így is hülyére faggattak.

Lacika - Téged?

Móni - Azt mondta az a nagy paraszt, amelyik mindig csak hallgat különben, a Brüll, vagy hogy hívják, hogy nekem látnom kellett, ki mászkál a kabátok körül.

Lacika - Brutálisak szoknak lenni. Nem cicóznak.

Móni - Hát tényleg kellett valami nevet mondanom. Nem hitték volna el, hogy senkit se láttam. Sajnálom, hogy pont a tiéd jutott először eszembe.

Lacika - Nem finomkodnak, ha arról van szó. (csend) Micsoda?!

Móni - A te neved mondtam, téged úgyse ismer senki közülük.

Lacika - Apám...!

Móni - El is gondolkodtak rajta, hogy mármost te ki az ördög vagy.

Lacika - Végem Végem! Halott ember vagyok! Meg vagyok halva!

24.

Lacika - Jézusmária, elloptam a maffia autóját. Szűzmária.

Áron - Ne szarj be. Estig várunk kell, akkor odamegyünk a parkolóba, szétbontjuk, eladunk mindent, amit lehet, és lelépünk. Te fogsz odamenni.

Lacika - Szűzmária. Mária, malasztal teljes...

Áron - Mit csinálsz?

Lacika - Imádkozom.

Áron - Késő. Halott ember vagy.

Lacika - Szűzmária.

Áron - Kár pocskélni az időt. Egyszerűbb, ha felakasztod magad.

Lacika - Jaj, Istenem.

Áron - Mondogasd : halott ember vagyok, halott ember vagyok. Hogy legyen időd megszokni.

Lacika - Nem bírom.

Áron - Csak mondogasd. Mikor az ujjaidat a parkettához szögelik, jól jön a meditáció.

Lacika - Halott ember vagyok.

Áron - Csendesebben, tévét nézek.

Lacika - Halott vagyok, meghaltam.

25.

(ketten)

Áron - *(sörösdobozokkal a kezében, láthatóan az imént érkezett a boltból)*
Dehát ott áll a parkolóban!

Lacika - Igen .

Áron - És te nem mertél érte menni?

Lacika - És mit mondok? Azt a kék Lanciát kérem, amelyik a gengsztereké. Már egy század zsaru lóg rajta, te torzszülött.

Áron - És a Móni ment érte?

Lacika - A Móni örüljön, hogy mehetett . Ő vitte oda, ő is hozza el. Felmarkoljuk a pénzt, de állati sürgősen, és olajra lépünk.

Áron - Te nem vagy normális, sose jön vissza!

(csend)

Lacika - Gondolod?

Móni - *(be)* Mi van, mért néztek ilyen furcsán? Mehetünk, átvittem egy nyugisabb helyre.

26.

Dal - *(halkan és nyugodtan)* Meg kell vallanom, nagyon elégedetlen vagyok. Tudod, ez nem jelentéktelen részlet. A kezdet kezdetén említened kellett volna, hogy gond lehet. Nyugtalan vagyok.

Rendőr - *(nagyon ideges)* Semmi ok nyugtalanságra, efelől biztosíthatlak.
(a kezét tördeli)

Dal - Mikor kapom vissza azt, ami az enyém?

Rendőr - Elrendezzük.

Dal - *(végtelen nyugalommal)* Nem, nem, nem. Nyugtalan vagyok.

Rendőr - Három emberem dolgozik a lopott kocsikon...

Dal - Ez nem rám tartozik.

Rendőr - Felmerült egy kis gond. Ha más valaki jönne ide tőlünk, ha nem én jövök,

az azt jelenti, hogy bajban vagyok.

Dal - Az élet kegyetlen.

Rendőr - Ha én bajban vagyok, azt jelenti, hogy végetek van. Ha más rendőrt láttok itt, nagy gáz van.

Brünn - Fenyegetsz?

Rendőr - Elsimítjuk, de nem fog könnyen menni. És ez plusz pénzbe kerül.

Dal - *(nyugodtan)* Te állapítottad meg a juttatásodat.

Rendőr - Az már a múlté.

Dal - Tettél nekem egy ajánlatot, és én elfogadtam.

Rendőr - Ennyiért nem fog menni. Mindent meg tudok oldani, de ennyiért nem fog menni.

Dal - Keressünk más megoldást?

Rendőr - *(szakad róla víz, játssza a magabiztost)* Keressetek.

Dal - Ha így akarod. Töröljük a megállapodásunkat a nyilvántartásból.

(Int Brünnek, aki pisztolyt vesz elő)

Rendőr - Jézusom! Áll az alku.

Dal - *(int Brünnek, hogy várjon)* Kapsz még huszonnégy órát. Vissza akarom kapni, ami az enyém. *(a Rendőr halálra váltan eltűnik)*

27.

(ketten, este)

Áron - Boldogulsz?

Móni - *(nyakig olajos)* A porlasztó már kinn van.

Áron - Remek.

Móni - Azért, mert lány vagyok, még ki tudok szerelni egy porlasztót.

Áron - Nem kérdés. Különben ez egy vízpumpa.

Móni - *(öntudatosan)* Lehet. Mikor hozzáfogtam, még porlasztó volt.

(Áron némán szerel)

Móni - *(leül, és többé nem foglalkozik az autóval)* Különben is csak a szemétkedés van a világon, ezen gondolkoztam. Én sose fogok férjhez menni. Ma a legnehezebb dolog egy normális pasast összeszedni, ez a legnehezebb. De, ha mégis, akkor megvan a baj, mert egész biztos, hogy előbb-utóbb felcsípi a titkárnöje. Na akkor első dolog ügyvédet hívni, hogy kapjon már a fejéhez a rohadék, mit művelt. De a legnehezebb dolog egy normálisat találni, egy férfit az életben, titkárnövel, vagy anélkül. Mert vagy olyan hülye, hogy a cipőjét se tudja befűzni, vagy, ha első blikkre

minden rendben, és még kedves is veled, akkor meg tuti, hogy buzi. Nekem az az elméletem, hogy a jó pasasok idővel beállnak buzinak, úgy unják már a nőket. Amit különben nem is csodálok.

Áron - Most én lopom a kocsit, vagy te lopod?

Móni - Hát persze, hogy én.

Áron - Akkor mért én lopom?

Móni - Mert te ügyesebb vagy.

28.

Lacika – *(vizelt az épület mögött, a nadrágját gombolva vissza)* A Móni?

Áron - Elküldtem söréért, ne legyen már ekkora nagy feminista

Lacika - Így van! A rohadt anyját! *(szereinek)* Te ... mi az hogy feminista?

Áron - Azt jelenti, hogy jó az ágyban, te csökkentagyú.

Lacika - Azért mit tesz, ha valaki jó suliba járt... De most komolyan. Hiába, ezekkel a dumákkal jut előre az ember. Ma már csak egy bunkó kérdezi azt, hogy „nem iszunk valamit?” , ahelyett, hogy „ugye, te is feminista vagy?”

Áron - Inkább világítsál, bassza meg.

Lacika - *(tűnődik)* Tudod, szeretnék ma este egy jó nagy feministát. El bírnám viselni.

(nyögve kivesz a motorblokkot)

Lacika- Én kedden láttam a legjobb filmet életemben. A díszteremben vetítették, az egyik tanár. A nemibetegségekről szólt. Eldobtam az agyam, komolyan.

Áron - Nálunk a szexelésről meg ilyenekről évente lenyomtak egy filmet. Mikor alsós koromban az elsőt láttam, azt gondoltam, nahát, ez a szex, ez egy strapás dolog. Olyan volt, mint egy műtét. Után a lehetett kérdezni is, volt ott egy orvoscsaj, de mellileg nagyon vissza volt maradva, úgyhogy gondoltam, én nem kérdezek semmit, mert úgyse tud hozzászólni. És ez így ment évekig. Például a Ferike, a kis kretén, magyarázott egyszer valami fasziról, akinek egy horrorpornóban egy betegségtől leesett a farka. De a csaj ehhez se tudott hozzászólni. Igazából én nem is hittem, hogy orvos, vagy, ha igen, hát nem tanult semmit az egyetemen.

Lacika - Na, hát azért nem lennék nő.

Áron - Már mért?

Lacika - Hát menstruálnak.

Áron - Csak nyafogás az egész.

Lacika - Na jó, de szülni csak nem egy népünnepély?

Áron - Túl van ragozva. Például én is megszülettem, és hamar túl voltam rajta.

Lacika - Én például császárral születtem.

Áron - Igen? És milyen volt?
Lacika - *(nagyképűen)* Semmi különös.

29.

(hárman, majd négyen ugyanott)

Motorosrendőr*(megáll mellettük)* - Jó napot. Megmondanátok, mért szeditek szét ezt az autót?

Áron - De jó kis motor.

Rendőr - Nos? Hallgatom.

Áron - Egy barátomé. Megkért rá, ha ráérek, szedjem már szét.

Rendőr - Értem. És azt is kérte, hogy kalapáccsal bontsd le a lengéscsillapítót?

Áron - Kifejezetten kérte.

Rendőr - Különös. Elkérhetném a kocsipapírjait?

Áron - Nem érdemes.

Rendőr - Legyen szíves, a papírokat.

Áron - A barátomnál vannak.

Rendőr - És a saját igazolványa?

Áron - Az is a barátomnál van. Jobb, ha egy helyen van az ilyesmi.

Lacika - *(érkezik)* Gond van, biztos úr?

Rendőr - Ön a fiatalember barátja?

Lacika - Kimondottan barátok vagyunk.

Rendőr - Öné a kocsipapír, uram?

Lacika - Hát már hogyne.

Rendőr - Láthatnám a forgalmi?

Lacika - De jó kis motor.

Rendőr - Szabad a kocsipapírját, uram?

Lacika - Áron, hol is a forgalmi?

Áron - Nálad.

Lacika - Ja, igen. Egész jó motor. Mennyit bír autópályán?

Áron - Lacika, ne tartsd fel a biztos urat, még sok dolga van.

Móni - Nekem semmi közöm hozzájuk, csak erre jártam.

Rendőr - Azért csak ne menjen el, ha kérhetem. Nos?

Lacika - *(a motorra mutat)* Mehetek vele egy kört?

Rendőőr - *(rádión)* Kettőtíz négy. Küldjétek egy kocsit. Újlak utca, a toronyházak mögött, a garázslejáróknál. Mondom, Újlak utca.

Lacika - Ez már a Szent Kristóf utca.

Áron - Ne szóljál bele, a biztos úr jobban tudja.

Rendőőr - Tegyétek a kezüket a motorháztetőre.

Lacika - Nincs is motorháztető. Hová tetted a motorháztetőt?

Áron - A sarokban van.

Rendőőr - Hová indul?

Lacika - A sarokba, a motorháztetőért...

Rendőőr - Feküdjenek a földre! Gyerünk.

Lacika - Hanyatt, vagy hogy?

Áron - Nem akarok beleszólni, de szól a rádiója.

Rendőőr - *(a rádióba)* Nem tudom a számot, Újlak utca.

Lacika - Szent Kristóf utca.

Áron - Jaj, ha nekem ilyen motorom lehetne...

Rendőőr - Azt mondtam, a földre!

Lacika - *(Mónikára mutat)* Neki nem kell? *(körülményesen hanyatt fekszik)*

Rendőőr - *(nem figyel rá)* Maga is.

Móni - Pizkos lesz a ruhám. Ez nem érdekli?

Rendőőr - Lefelé.

Móni - Maga fogja fizetni a mosatást?

Rendőőr - Maga pedig, uram, nyissa fel a csomagtartót.

Lacika - Én?

Áron - Most mit nézel rám?

Rendőőr - Mért, nem magáé a kocsit? Kérem, nyissa ki a csomagtartót.

(Lacika körülményesen kinyitja. Mind belenéznek.)

(csend)

Áron *(elkeseredetten)* - A kurva életbe. Ez nem hiányzott.

(pillanatnyi döbbséget csend után Móni a Rendőrről kezére csapja csomagtartót. A Rendőrről ordít fájdalmában, Áron egy táskát kap ki a csomagok közül, és a lánnyal elszalad, de Lacikát elkapja a Rendőrről)

Lacika - Nem is ismerem őket. Sose láttam egyiket se. Csak sétálok erre. Sétáltatom a kutyámat. Leugrottam újságért.

Rendőőr *(sziszegve rázza a kezét)* – Pofa be, világos? Kezeket a kocsira. Álljon terpeszbe. *(a rádióba)* Nem. Nem. Kettő szökésben. Értettem.

Lacika - Ilyen béna is csak én lehetek

Rendőr - *(a rádióba)* Hogy lehettek ilyen töketlenek? Mondtam: Újlak utca.

Lacika - Szent Kristóf utca.

Rendőr - Fogja be száját. Nincs is kutyája.

Lacika - De béna vagyok.

VÉGE AZ ELSŐ FELVONÁSNAK

2. FELVONÁS

3o.

(a kapitányságon, egyedül, majd ketten)

Lacika - *(telefonál, közben az ajtót figyeli)* Az újságból vettem. Már hogy a számodat. És ez tényleg ilyen műsor, meg minden? Te, meg egy másik lány? De frankón? A hirdetésbe ez van. Ja, hogy csak így, telefonba? Mit szólnál egy személyes találkozáshoz? Na most ne csináld! *(A Rendőr félig benyit, kifelé beszél, Lacika hadar, zavarában zsebre rakja az égő cigarettát)* Nem, csak itt jönnek-mennek. Tartsd egy kicsit. *(a kagylót mellé rakja)*

Rendőr - *(kint, valakihez beszél)* Neki meg szétrúgom a seggét. Mikor óhajt bejönni? Már haza kellett volna mennem. *(be)*

(Kényelmesen leül. Lacikának) Hol is jártunk? Szóval nem ismered ezt a Dalt?

Lacika - Milyen dalt?

Rendőr - Ne szórakozz velem.

Lacika - Legalább kezd el.

Rendőr - Na most állítsd le magad. Rohadt nagy szarban vagy.

Úgyhogy állítsd le magad, vagy én állítlak le. Szóval ismered a Dalt?

Lacika - Sose hallottam róla.

Rendőr - Sose, mi?

- Lacika** - Én? Sose.
- Rendőr** - De kalapáccsal ütöttétek az autóját.
- Lacika** - Én nem. Én csak arra jártam. Én azt se tudom, mi az a kalapács.
- Rendőr** - Nézd már, a kicsi fiú milyen vicces. Még a végén fel találom magam izgatni egy ilyen poénodon. *(gépel)* Itt írd alá. De előbb olvasd el. Csak akkor írd alá, ha egyetértesz vele. Milyen vicces vagy ma, te. Úgy belemásztok az ügybe, mint a sündisznó a rágógumiba, aztán milyen jókedvetek van. Meg vagyok lepődve. Olvasd el, azt mondtam.
- Lacika** - Én megbízom az ezredes úrban.
- Rendőr** - Zászlós.
- Lacika** - És hol a zászlód?
- Rendőr** - Na most állítsd le magad. *(pofon vágja)* Nem hiszem el, hogy még mindig a piti poénjaidnál tartasz. Tudod, mi volt a csomagtartóban?
- Lacika** - *(az arcát tapogatja)* Neked legalább ezredesnek kéne lenned.
- Rendőr** - Vagy beraklak egy éjszakára a kettesbe, azok ilyeneket rendeltek ma éjszakára. Aláírtad? Most elmehetsz, egyelőre.
- Lacika** - Elmehetek?
- Rendőr** - *(kifelé)* Nagyon helyes kislány lenne belőled reggelre. *(morog)* Szerdán gyere be tízre, akkor lesznek újabb kérdéseink. Itt írd alá, hogy átvetted az idézést.
- (a félrerakott telefonba)*
- Maga kire vár? Milyen Aniella? Micsoda?
- (Lacika kioldalog)*

31.

- Ildikó** - Mért nem jön ő maga?
- Brünn** - Nekem csak a könyvelést kell elvinnem. Többet nem beszélt velem.
- Ildikó** - Ez az ő étterme. Én itt dolgozom, a Móni itt dolgozik. Akkor jön, amikor akar.
- Brünn** - A Móni már nem lakik nála.
- Ildikó** - Csodálkoztam, hogy eddig is tartott. Azok a nők, akkikkel korábban megcsalt, egészen mások voltak, evészavaros modellek Prada-estélyiben, és mindig hányásszaguk volt. De egy nő az én koromra megtanulja kezelni ezt a helyzetet. Mindent végülis nem kell észrevennem. Egy reggel belenéztem a tükörbe, és azt

mondtam, jó ég, már harminchárom vagyok. És míg ezen csodálkoztam, negyvenhárom lettem.

Brünn - Valamire tényleg megkért, hogy kérdezzem meg. Megkért, hogy figyeljek rád, milyen hangulatban vagy. Szívesen találkozna veled úgy is, mikor nemcsak a könyvelésről beszélgettek. Mit akarsz, mitmondjak neki?

Ildikó - Hogy nem.

32.

(egy patikában)

Molnárné (a gyógyszerésznő) - Biztos abban, hogy ez magának kell, fiatalember? Ez egy rendkívül súlyos idegnyugtató.

Lacika - Én rendkívül súlyosan ideges vagyok.

Molnárné - Valamint ebben a dózisban mellékhatásai lehetnek. Hallucinogén mellékhatásai. Hát nem is tudom.

Lacika - Nem is képzeli, mennyit szenvedek ettől. Ez az én keresztem. De hát ki kell bírni.

Molnárné - Más baj is van. Ezt a szert csak klinika írhatja fel. Ez pedig egy házi orvos pecsétje. Megengedi, hogy ellenőrizsem a receptet?

Lacika - Inkább elviszem máshová, ne fáradjon.

Molnárné - Nem fáradtság, csak egy telefon.

Lacika - *(próbálja kikapni a kezéből)* Felejtse el, nem szükséges.

Molnárné - Értse meg, nem adhatom vissza.

(Lacika erőszakkal megszerzi, kifelé futtában belemarkol a pulton a gyógyszerekbe. Kirohan)

33.

(az utcasarkon, egyedül)

Lacika - *(örjöngve csapdossa a dobozokat a járdára)* C-vitamin! C-vitamin! A kurva anyjukat, szemét banda! Ezzel ölik a népet a rohadékok! Mindenki meg van mérgezve! Már a csecsemők is c-vitamin-függők. Korrupt banda! *(majdnem sír)* A francba! Itt ülünk egy tonna elsőosztályú szerven, de nem jutok hozzá. Hová bújtak ezek? Milyen szemét az élet.

(összeszedi magát) Valahonnan pénzt kell szereznem.

34.

(az utcán ketten, majd hárman)

Lacika - Asszonyom, ne segítsek? Ne segítsek vinni a táskáját?

Törékeny idős hölgy tacskóval - Hagyjon békén.

Lacika - Mondja, nem kér C-vitamint?

Törékeny idős hölgy - Menjen innen, fiatalember.

Lacika - Elsőosztályú C-vitamin, Pakisztánból.

Törékeny idős hölgy - Hagyjon engem, nagyon kérem.

Lacika - Nincs valamire szüksége? Elsőosztályú áruim vannak. Bármit megszerzek.

(A Törékeny idős hölgy nem reagál.)

Lacika - *(a tacskónak)* Cicus.

Törékeny idős hölgy - Én a maga helyében nem viccelődnék vele. A székletében reggelenként gyakran találok emberi maradványokat.

(Lacika elrántja a Törékeny idős hölgy kezításkáját, és el akar futni. A néni kétségbeesetten dulakodik.)

Rendő - Mi történik itt? *(szétválasztja őket)*

Lacika - *(zihálva méltatlankodik)* Megtámadott! Maga ilyet még nem látott. Meg vannak ezek örülve.

35.

(az étteremben, nyitás előtt)

Áron - Ha nem akarsz, mondd csak meg.

Móni - És mit mondanál, ha azt mondanám, hogy nem akarom?

Áron - Hát jó. Ha nem, hát nem. Nincs harag.

Móni - De nem mondtam.

Áron - Azért nem haragszom. Megértelek.

Móni - *(sejtelmesen)* Mikor így nézek rád, akkor szerinted mire gondolok, mégis?

Áron - Hát ezen már én is tűnődtem.

Móni - Arra, hogy csókolj meg.

Áron - Értem.

Móni - Akkor?

Áron - Ja, hogy most?

Móni - Valaki másra várunk?

Áron - Ezt nem lehet így felszólításra.

Móni - Hát, hogy lehet?

Áron - Spontán.

Móni - Akkor csináld spontán. Mit csinálsz, te Jóisten?

Áron - Hasizomgyakorlatokat.

Móni - Éppen most?

Áron - Tudod, szeretnék tetszeni neked. (*hallgatózik*) Valaki mászkál odaát.
(*Lacika megjelenik*)

Áron - Még nem vagyunk nyitva.

Lacika - Három órát szobroztam a yardon, nincs humorom.

Móni - Azért még nem kell így zörgetni az ablakot.

Lacika - Szeretek zörögni. Hol a táska? (*elakad a hangja*)
(*Áron zacskókat pakol elő a táskából*)
(*csend*)

Móni - Hát itt nem maradhat. Tűnjetek innen ezzel együtt.

36.

(*Brünn mint masszőr kezeli Dalt*)

Dal - A kölykökkel pedig komolyan el kell beszélgetni. Nyakig vannak a pubertásban, összevissza jár a fejükben minden. Ez genetikus. Ellenben most túlzásba estek.

Brünn - Mi az, hogy túlzásba. Száz éve mondom, hogy vissza kéne állítani a halálbüntetést. Ha megszünteted a bűnözőket, megszűnik a bűnözés.

Dal - Szóval telefonáltak?

Brünn - Igen. Náluk az anyag. Azt akarják, hogy vásároljuk vissza.

Nem fáj?

Dal - Milyen kis ügyesek. Hát egészen meghatódom rajtuk. Szervezd meg a dolgot, rád bízom. De semmi felesleges keménykedés. Az egyik az Ildikónál dolgozott, kedveli őket. Érted meg velük, hogy én nem vásárolom vissza azt, ami az enyém. Egyúttal ugorj be a lenti pizzériába néz utána, mit tesznek bele a pizzámba, ez a mai olyan volt, mint a szárított teveszar. Ehetetlen. A rohadt életbe, ez fáj!

Brünn - *(mentegetőzik)* Én kérdeztem.

37.

Áron - Ez a Megváltó Szív plébánia?

Lukács atya - Dicsértessék. A Megváltó Szív, igen. Mit szeretnél, fiam?

Áron - Gyónni szeretnék.

Lacika - *(súg)* Mondd neki, hogy van eladó autórádiód.

Lukács atya - Ebben az órában ez nem lehetséges. Bajban vagy, fiam?

Áron - Lehet mondani.

Lukács atya - Mikor gyóntál utoljára?

Áron - Na mármost az az ábra, atyám, hogy mi otthon csak reformátusok vagyunk.

Lukács atya - Hát így nehéz lesz gyónni.

Lacika - Nem lehet neki?

Lukács atya - Sajnálom, nem fog menni.

Lacika - Most mi ez a rohadt kivételezés. Másnak meg lehet? Ilyen nincs, komolyan. Ide se jövünk többet.

Lukács atya - Mi nyomja a lelked?

Lacika - *(súg)* Rádió, rádió.

Áron - Atyám, van kocsija?

Lukács atya - A plébániának van.

Áron - Nem vesz rádiót bele, mondja?

Lukács atya - Nem hiszem. Rádiókkal kereskedsz, fiam?

Áron - Így is lehet mondani.

Lacika - Mért nem vesz, tök jó rádiója van.

Lukács atya - Köszönöm, nem kell.

Lacika - Nahát, tudtam, egyből megmondtam volna. Abba az ócskavasba, ami magának van odakinn, én se vennék, ez tény. Csak a rozsdá tartja össze. Szentatyám, az életben nem fogja elkapni egy fordulóra az apácákat, ha ilyen ócska kocsi áll le szédíteni őket, lehet bármilyen jó a dumája, ki fogják röhögni. Lépünk le. A pápa nem engedte meg neki, hogy rádiót vegyen a kocsijába. (e/)

Áron - Bocsásson meg neki, atyám. A hitélet nem erős oldala, meg aztán idegileg is kivan mostanában. (e/)

(odakinn)

Áron - Hülye vagy? Tisztára elmentek nálad. Már éppen befűztem volna. Vett volna kettőt-hármat. De hülye vagy!

Lacika - Kit érdekel, mit akartál. Fő , hogy elrejtettem a cuccot a pofa szekrényében.

Áron - Miféle szekrényben?

Lacika - Valami könyvek közé.

Áron - Biztos Bibliák voltak.

Lacika - Igen, persze.

Áron - Kérem a kulcsot.

Lacika - Jobb , ha nálam van.

Áron - Persze, kecskére káposztát.

Lacika - Ki se próbáltuk, milyen anyag.

Áron - Nem is fogod.

Lacika - Te, a Bibliában van kotta?

Áron - Milyen kotta?

Lacika - Kotta volt mindegyikben.

Áron - Reméljük, kevesen akarnak énekelni errefelé.

38.

(gyóntatófülke)

Lukács atya (hangja) - Nem értem, hangosabban beszélj. Van tüzed?

Móni - Tanácstalan vagyok.

Lukács atya - Szeretted?

Móni - Igen, nagyon. Azt hiszem.

Lukács atya - Már nem szereted?

Móni - Nem tudom.

Lukács atya - És ő szeret még?

Móni - Nem hiszem.

Lukács atya - Minden élet kincs. Ismered az ötödik parancsolatot?

Móni - Azt hiszem. Alighanem tudom, melyik az. Elmondaná pontosabban?

Lukács atya - Az én fejem se káptalan. A te gyermekedről van szó. A jövődő gyermekedről.

Móni - Félek, atyám.

Lukács atya - Nem értem, hangosabban beszélj.

Móni - *(motyog)* Félek.

Lukács atya - Tíz miatyánk. Te se látsz egy hamutartót? *(elnyomja cigarettát)*

39.
(ketten)

Móni - Csak pofozni kell?

Brünn - Ne beszéljen így, mint egy üzletasszony.

Móni - Hogy így?

Brünn - Ilyen hidegen.

Móni - *(édesen mosolyog)* Csak pofozni kell?

Brünn - Ezzel a szíjjal...

Móni - *(mint fenn)* Igen?

Brünn - Üssön meg.

Móni - Az fájni fog.

Brünn - Erről van szó.

Móni - Ezt akarod?

- Brünn** - Igen. Körülbelül. Vegye le a blúzát. *(a torkát köszörüli)* És a melltartóját.
- Móni** - Az pénzbe kerül.
- Brünn** - Persze. Minden pénzbe kerül.
- Móni** - Ennyit elég, ha levetek?
- Brünn** - Igen. És most ...üss meg.

40.

(kettesben)

Brünn - Céget alapítani olyan, mint bankot rabolni zsaruk nélkül. Ezt a legjobban a Máriusz tudja. Lenyűgöz, amikor azt mondja „Hát akkor ... alapítsunk egy céget.” Libabőrös leszek tőle. Na már most, én nála vagyongazdálkodó vagyok. Ezt tudni kell, ez így működik. Egyszer kiszálltak a zsaruk hozzánk egy helyiségbe, ahol kérdeztünk egy illetőt, akivel gondjaink voltak, és már három körme hiányzott. De a gondjaink nem oldódtak meg. Ott volt a Mura egy kalapáccsal, meg a Lebowski ikrek, akiknek olyan a fejük, hogy egyszer már egy pitbull is megijedt tőlük. Na most kérdez engem a Rendőrség. „Maguk mit csinálnak itt?” „Üzleti megbeszélés.” „És maga kicsoda?” Mondom: „Brünn vagyok, ez itt a Stardust Rt, bejegyzett libériai cég.” Offshore cég, szép cég, tiszta cég, nem is láttatok még tisztább céget. Ismerek valakit, aki, ha gondjai adódnak, azt mondja, hát akkor alapítsunk egy céget, és engem ez lenyűgöz. „És mivel foglalkozik a cég?” „Kaszinókat épít és üzemeltet, hadnagy úr. Mi építettük és működtetjük a Stardust Casinót. Hatszáz két égő van csak az S betűben.” Erre azt mondja a nagy Lebowski, hogy „Igen hatszáz két”, de neki kár bármit mondani, mert olyan feje van. Hálsten, a Mura nem mondott semmit, mert az asztal alatt nála volt a kalapács. Na most kérdi a Rendőrség „És ön, Brünn úr, mit csinál a részvénytársaságnál?” „Vagyonkezelő vagyok.” Kérdi a Murát a kalapáccsal. „És ön?” „Vagyonkezelő vagyok.” Akkor a Lebowski ikreket, bár őket kár kérdezni, mert tőlük egyszer már egy pitbull is megijedt. „És maguk?” „Mi vagyonkezelők vagyunk, a vagyont kezeljük.” „És az úrnak mért vérzik a keze?” „Elestem a fürdőszobában, és beütöttem a fejem.” „De a keze vérzik.” „Bocsánat, elestem a fürdőszobában, és beütöttem a kezem.” „De nagyon vérzik.” „Nagyon beütöttem.” És kérdez engem „Mondja, uram, maga tényleg vagyonkezelő?” „Igen, hadnagy úr.” „És mi a munkája, mint vagyonkezelőnek?” „Problémákat oldok meg.” Hát így van ez.

41.

Lukács atya - Sírnivaló, egészen sírnivaló, hogy...

- Doktor** - Sóhajt Elég egyszer.
- Lukács atya** - Ez egy magánsóhajtás volt.
- Doktor** - Sokat dohányzik, tiszteletes úr.
- Lukács atya** - Rettenetesen ideges vagyok.
- Doktor** - Csak mondom: sokat dohányzik.
- Lukács atya** - Lakáscserém van.
- Doktor** - Rendesen eszik? Mit evett ma?
- Lukács atya** - Lencsefőzeléket ettem, háromszázkét darab lencsét. Anyámnál ebédeltem.
- Doktor** - Maga megszámolja a lencsét, mialatt megeszi?
- Lukács atya** - Mit gondol, mit szoktam én csinálni, miközben anyám beszél?
- Doktor** - Felöltözhet.
- Lukács atya** - Rettenetesen ideges vagyok. Krisztusom, és ma még egy kóruspróbám is van. Egyik szentfazék se tud énekelni.
- Doktor** - Hát csak énekelgessenek. Nekem például botfülem van.

42.

(Brünn bilincsben és béklyóban kikötözve idegesen hallgat.)

- Móni** - Ne gyere be.
- Lacika** - Leszarom, mit magyarázol. A pénzt akarom, de most.
- Móni** - Mindjárt. *(bemegy. Brünnnek)* Hol a pénzed?
- Brünn** - Már fizettem.
- Móni** - Még kell.
- Brünn** - Ez ennyibe kerül.
- Móni** - Még kell.
- Lacika** - *(be)* Hát ez nem igaz! Nem lehet ekkora mákom! Micsoda édes viszontlátás.
- Régi jó barát. Imádok régi barátokba botlani.
- Móni** - *(pénzt ad neki)* Tűnj el.
- Lacika** - Eszem ágában sincs. Pont most? Remekül alakulnak a dolgok. Ez micsoda?
- Móni** - Öv, nem látod?
- Lacika** - Inkább olyan... olyan szíj, vagy mi. Szép darab, mi?
- Brünn** - *(nyugodtan)* Ezt súlyosan meg fogod bánni.

Lacika - *(nagyon élvezi)* Hallod? Hallod apám? Fenyeged. Fenyeged, nem hiszek a fülednek. Te hiszel a fülednek, Anke ?

Móni - Én nem tehetek róla.

Brünn - Tűnjetek el.

Lacika - Most, hogy így látlak, talán nekem is ötleteim támadnak...

Brünn - Nem ajánlanám.

Móni - Nem akarnál eltűnni végre?

Lacika - Mit nem ajánlasz te? Hallod? Ajánlatokat tesz. Szóval mi ez a szíj?

Brünn - Hé te lány. Szedjél le innen.

Móni - Nagyanyám hozta egy horvátországi társasutazásról. Dubrovnik, Zágráb, meg minden.

Lacika - Majdnem kivertem vele a saját szemem. Szóval nem a legpraktikusabb.

Móni - Mit akarsz még? Azért csinálom ezt az egészet, mert tartozom neked.

Brünn - Nem ajánlanám, hogy gondolataid legyenek, kisfiam. Vért fogtok pisálni.

Lacika - Hallod? Hallod, hogy fenyegetőzik? Hallod? Egészen begerjedek tőle...

Egyszerűen izgat. *(megcsípi az arcát)*

Móni - Hol van ilyenkor az Áron?

Lacika - Templomba ment. Hát nem bírom itt hagyni. Nem bírom. Mit is mondtál? Megvan a pénz?

43.

(Móni oldozza a férfit)

Móni - Nem tehetek róla.

Brünn - Vért fognak pisálni.

Móni - De ugye engem nem bántasz?

Brünn - Meg fogják bántani, hogy megszülettek. Rájuk küldöm a Lebowski ikreket. Könnyörögni fognak, hogy vágjam el a torkukat. Két mocskos kis csíra. Rájuk küldöm a két Lebowskit, és a fűrésztelepre megyünk.

Móni - *(Kinyitja az utolsó bilincset. Félénken)* Most bántani fogsz?

(Brünn nézi a lányt)

(Láthatóan gondolkodik.)

44.

(ketten)

Lukács atya - Korán jött, Szabó néni.

Törékeny idős hölgy – Idehúz a szívem, sietek, ahogy csak tudok. Az énekeskönyveket kikészítettem. Tudja, Lukács atya, engem csak ez a kórusének tart életben. Ma ugye a százötvenegyedik zsoltárt gyakoroljuk?

Lukács atya - Az különösen nehéz lesz.

Törékeny idős hölgy - Azt tudom, tudom... a kottája végett.

Lukács atya - Igaz, igaz. Meg azért, mert csak százötven zsoltár van.

Törékeny idős hölgy - Azért szeretek idejárni, mert itt mindig tanulok valamit. Teát, Lukács atya?

Lukács atya - Köszönöm.

Törékeny idős hölgy - Valami cukrot találtam a szekrényben.

(kavarják a teát)

Lukács atya - Milyen napja volt, Szabó néni?

Törékeny idős hölgy - Afféle szomorú böjti nap...

Lukács atya - Örülök, hogy vidámnak látom.

Törékeny idős hölgy - Bocsánat, atyám, valahogy úgy elfogott a nevetetnék.

Lukács atya - Valahogy nem elég édes ez a tea. Hol az a cukor?

(teáznak)

Törékeny idős hölgy - Tele a világ szomorúsággal és megpróbáltatással, atyám.

Lukács atya - Tele.

Törékeny idős hölgy - Röviden szólva, szar világ ez.

Lukács atya - Az hát. De mit csináljunk, ez adatott.

Törékeny idős hölgy - Ma is utazom a metróon. Ülőhely persze nincs. Ülnek a kis rohadékok, meg nem mozdulnának. Ismeri az érzést, atyám?

Lukács atya - Már hogyan ismerném. Tűrnünk kell, lányom.

Törékeny idős hölgy - Ha lenne egy jó kis automata fegyverem, beleereszteném a tárat egy ilyen rohadt kölyökbe. Akkor lenne ülőhely.

Lukács atya - Lenne, lányom, lenne.

Törékeny idős hölgy - Elég lenne egy félautomata is.

Lukács atya - Minek ábrándozni lányom. Naponta el kell viselnünk nehéz próbáinkat.

Törékeny idős hölgy - Kell a francokat. Mindenki csak magára gondol, a sok rohadt kis egoista, énrám meg senki. Szegény hazánk! Én mért nem ülhetek le a metróon? Meg a buszon se? Vagy csak ritkán? Akkor is biztos felszáll valami félhülye öregasszony, és bámul a képembe, mikor szállok már le! Hát én nem lehetek fáradt? Mért van ennyi hülye kretén ezen a világon, atyám, mért?

Lukács atya - A franc tudja, lányom. Ezek kifürkészhetetlen dolgok.

Törékeny idős hölgy - Kár, hogy ennyi tetű mocsokláda él ezen a világon, és nem mindenki olyan szelíd és jó ember, mint én meg maga.

Lukács atya - Hát ez tényleg rohadtul kár. Most, hogy így belegondolok.

Törékeny idős hölgy - Konyak nincs?

Lukács atya - Hát, attól tartok.

Törékeny idős hölgy - Az ott meg mi?

Lukács atya - Misebor. Nagy smafu az egész.

Törékeny idős hölgy - Meg se kóstoljuk?

Lukács atya - Valaki jön.

(Áron be)

Áron - Jézusatyám! Maguk errefelé ezzel cukrozzák a teát? Be vannak tépve teljesen...

Törékeny idős hölgy - Nagy turó. Nem elég édes.

Áron - Hát, atyám, maguk alaposan bekávéztak. *(Áron el, a zacskókkal)*

Lukács atya - *(utána kiabál)* Beteáztunk, bocsánat a szóért.

Törékeny idős hölgy - A kórus csak félóra múlva jön. Addig mars kifelé.

Lehet, hogy ez nem is cukor volt?

Lukács atya - Errare humanum est.

Törékeny idős hölgy - Mit mond?

Lukács atya - Nem mindegy? Csak pazarolom rátok a latinomat.

Törékeny idős hölgy - Most mit sérteget? Mit sérteget? Különben is olyan meleg van itt, hogy majd szétduzzan a fejem.

45.

(hármán az utcán)

Áron - Te azt se tudod, mi az az Újszövetség? Ennyire debil vagy?

Lacika - Akadj le rólam az Újszövetségeddel.

Áron - Figyelj ide, kis kretén. Elmagyarázom.

Lacika - De ne magyarázd el.

Áron - Bár egyszerűbb volna, ha az Ószövetséggel kezdeném.

Lacika - Apám.

Áron - Hallottál te például a Dávid és Góliátról?

Lacika - Hülye vagy? Tőlem kérded? Csak meglássam a Dávidot, leverem, mint vak a poharat. Tőlem kérded? Ne is húzzál fel velem. Itt lakik a Rózsa utcában. Leverem, csak lássam. A másik pofát különben nem ismerem.

Áron - Hát, de gyík vagy te. A Dávid a Rózsa utcában lakik.

Lacika - Igen, a Rózsa utcában lakik, most mit nézel?

Áron - A Rózsa utcában.

Lacika - A Rózsa utcában, persze, már csak tudom. A másikat meg nem ismerem.

Áron - Nem ismered, mi?

Lacika - Mért, ő ismer engem? Ismer? Engem különben ismerhet, ki nem szarja le. Ismernek engem a kerületben. Engem még a bűnügyi osztályvezető is ismer. Ő is ismer. És akkor mi van? Hogy hívják a tagot, mit mondtál?

Áron - Hagyjuk.

Lacika - Mért hagyjuk?

Áron - Góliát. De hagyjuk. Irodalmi figura. Csak könyvbe létezik.

Lacika - Na. Hát ezt nem mondtad.

Áron - Szóval a Góliát megverte a Dávidot.

Lacika - Én is meg fogom.

Áron - Lelötte a Góliátot, öcsém, nem téma.

Lacika - Biztos egy másik Dávid volt.

Áron - Mikor jön a tag tulajdonképpen?

Lacika - Nem ide jön. Benn kell találkozunk a férjvéceben. Úgy nézem, kicsit már el is vagyunk késve.

Áron - Csak most mondd? Csak most mondd? Itt parkolok egy lopott kocsival, két kiló anyaggal, összeszarom magam az idegességtől, és csak most szólsz, hogy nem is itt kell várni?

Lacika - Hát mikor szóljak? Be nem állt a szád ezzel a bunyóval a Rózsa utcában.

Áron - Nem igaz! Söprés innen!

Lacika - Most arra gondolsz, hogy...

Áron - Tűnés!

(ketten el)

46.

(ketten a férjvéceben)

Lacika - Semmi bajom. Csak kiakaszt ez a sok hülyeség a falon.

.Áron - Le vagy izzadva teljesen.

Lacika - Magaddal foglalkozzál.

Áron - Hát nem mindegy, mit írsz fel a falra. Nézd már, a kis csíra, mit jópofáskodik ez itt? Összekeverte a retyót a British Museummal, a seggfej. Na mi van, tanítgatlak itt, te meg nem figyelsz? Látom, tisztára kivagy, te hülye kis narkós.

Lacika - Dehát hol késik?

Áron - Kőgazdagok leszünk. Én már látom magamat, amint éppen kőgazdag vagyok.

Lacika - El kell tűnnünk, ez meg sehol nincs.

Áron - Szarul nézel ki, mit ne mondjak. Egyszer csak elfogynak az agysejtjeid, és ott állsz megfürödvé, agy nélkül.

Lacika - Mondtam már, magaddal foglalkozzál.

Áron - Majd én beszélek.

Lacika - *(mogorván)* Majd én beszélek.

Áron - Nincs nagy gáz, meghúzzuk magunkat pár napig, aztán lelépünk. Nem tudom, rád bízhatom-e.

Lacika - Majd én beszélek. Te meg se tudod különböztetni a porcukortól. Késik ez a szemét. Fázom.

Áron - Te sose vagy jól. Ez azért van mert eszed ezeket a szarokat.

Lacika - Már rég tiszta vagyok. Csak ma nem vagyok jól, ennyit nem lehet felfogni?

Áron - Meghúzzuk magunkat valami kégliben. Addigra lecsitulnak a zsaruk, meg minden.

Lacika - Nem tudnál elhallgatni egy kicsit?

Áron - Mert eszed ezeket a szarokat. Ha tisztességes ember lennél, mint én, nem ennéd. Tisztára le vagy izzadva.

Lacika - Már mondtad.

Áron - *(kétségbeesett igyekezettel próbálja elterelni a figyelmét)* Meséljek egy viccet? Mért kezdődik a nők személyi száma jövőre hármassal?

Lacika - Nem bírnál egy percre se eldugulni?

Áron - Mert a delfinek feljöttek a második helyre, azért. Na jó, mondok egy másikat. Mibe halt meg a kannibál asszony? Szájára vette a falu. Érted? A szájára vette.

Lacika - Rohadt buzi, hogy késik.

47.

(Hárman, ugyanott)

(Egy sporttáska a kockakövön. A fiúk igyekeznek nagyvonalúan és arrogáns magabiztossággal viselkedni, de állandóan kiesnek a szerepükből, és ideges kölyökként reagálnak.)

Dal lassú mozdulatokkal mérlegel egy kis zacskót. Ők ketten feszülten figyelik a mérleg digitális kijelzőjét. Benyálazott ujjal figyelmesen megízleli.

Dal - Most valakinek ki kell próbálnia.

Áron - Mért nem próbálsz ki te?

Dal - Mert nem vagyok hülye.

(Lacika felbontja a zacskót, felszív egy adagot.)

Lacika - (sóhaj) Ez nagyon oké.

Dal int, hogy rendben van, és magához húzná a táskát. Lacika egy nagyképű mozdulattal megállítja.)

Lacika - A pénz?

Dal - Nálam van. *(meglóbál egy másik táskát, és a földre teszi.)*

(Lacika nagyképű alaposággal kezét mos, a drogos táskát a csapra teszi, majd az elektromos kézszáritóval nyugodtan szárítani kezdi a kezét. Áron és Dal későn eszmélve ugrik. A váratlan légvonatban két kiló drog repül szerteszét.)

Csend.

Dal talpig fehér porban áll. Lassan leveszi a napszemüvegét, ami szintén tiszta fehér.

Lacika és Áron dermedten összenéznek.)

Áron - Most!

(Felkapják a pénzesztáskát, és menekülnek.)

48.

(az étteremben, ketten)

(Móni füzetregénybe mélyedve belép)

(A két nő összeütközik, a füzet a földre esik.)

Ildikó - Bocsánat . *(lehajol a füzetért.)*

Móni - Hagyd. *(merően nézi őt)* Igaz, amit mindenki beszél?

Ildikó - Biztos nagyon szép. Mutasd. *(kikapja a kezéből)* „... és akkor a lány gyengéden...”

Móni - Te egy kurva vagy. A Dal elmondott mindent.

Ildikó - Hát ez gyönyörű *(Egy darabig némán olvas tovább.)* Olyan romantikus. *(leteszi a könyvet)*

Móni - Olyan rettenetesen érzem magam. Azt hiszem, egész nap sírtam.

Ildikó - Telebeszélték a fejed.

Móni – És ez mentség?

Ildikó - Várok valakit. És nem akarok veled beszélgetni.

Móni - Sose fogok megbocsátani neked.

Ildikó - Tudom.

(Móni gyűlölettel nézi. El)

49.

(a rendőrségen, hárman)

Rendőőr - Nem vergődünk zöldágra. Szóval ezt a kocsit látta, asszonyom?

Törékeny idős hölgy - Ezt hát, fiacskám, csak akkor még nem volt kék.

Rendőőr - Ismerem a csajt, ez nem az ő autója.

Törékeny idős hölgy - Szarok bele, kinek az autója. Rakták befelé a szajrét, nagyon sietősre fogták. Mindig jól megnézem, mi van az utcán.

Rendőőr - Egyedül él, asszonyom?

Törékeny idős hölgy - Egyedül, fiam, mióta öngyilkos lett a macskám.

Rendő - Visel szemüveget, asszonyom?

Törékeny idős hölgy - Visel a nyavalya.

Rendő - Jól lát, mondja csak?

Törékeny idős hölgy - Mint a sas.

Rendő - Csak azért mondom, mert a hölgynek, akiről szó van, egy egy egyliteres kisautója van, úgy hívják, hogy Chrysler. Az egészen másmilyen, tetszik tudni?

Törékeny idős hölgy - Azt megnézném.

Rendő - Milyen hangja volt, amikor indított?

Törékeny idős hölgy - Szép.

Rendő - Hát ez értékes tanuvallomás. Annyit tudunk, hogy egy nem kék autót látott, aminek szép a hangja. Vagy tudunk még valamit?

Törékeny idős hölgy - Hát naná. Csak nem kérdezitek. Ez egy négy vezértengelyes, huszonnégy szelepes alumíniummotor, kétszázhusz lóerő, tizenhét colos könnyűfém kerekek, édes fiam, rozsdamentes dupla kipufogó, központi osztóműves, elektronikus kipörgésgátló, stabilitásellenőrzős összkerékmeghajtás. Egyszóval: egy Lancia városi terepjáró. Szóval elmehetsz a fenébe, fiacskám, az egyliteres egérekamionoddal, ez úgy négyezernégyszáz köbcenti, mint a huzat. Tudtál követni, kis furkó?

(csend)

Rendő - Kérem asszonyom, ne verje a botjával az asztalomat. És zászlós.

Törékeny idős hölgy - Mi zászlós?

Rendő - A megszólításom.

Törékeny idős hölgy - Tudtál követni, kis furkó zászlós? Jól megnéztem, mert az a kis pizzás ribanc úgy smárolt azzal a jólfésült úrifiúval, hogy majd lefulladt az összkerékmeghajtás. És akkor a kis töketlen úrifiú meglátott, és rámfogta a pisztolyt, de mondtam neki, ne lőjön le. Nem akartam műszálas pulóverben meghalni.

Rendő - Csókolóztak? *(gondolkozik)* Ez érdekes. Így egész más a leányzó fekvése.

Törékeny idős hölgy - Naná, hogy más! Még szép! Az öreg Nanettet nem lehet átdobni!

50.

(egy ajtóban, hárman)

Móni - Mit akartok?

Lacika - El kell rejtőznünk.

Móni - És ehhez nekem mi közöm?

- Lacika** - Itt sose keresnének.
- Móni** - Pont ez jutott eszetekbe?
- Lacika** - Siess már, az Isten szerelmére! Itt fognak szitává lőni a küszöbön.
- Móni** - Na nem. Kettőtöknek úgyse lenne hely.
- Áron** - Hát akkor?
- Móni** - Mit tudom én. Húzzatok sorsot.
- Lacika** - Hülye vagy?
- Áron** - Hagyd. Jobb, ha kétfelé válunk. *(a táskát egy fiókba gyömöszöli)* Ez itt marad. Majd risztelünk, ha ott kinn lecsitultak a dolgok. Van gyufád?
(Móni két szálat kézbe vesz, egyet eltör)
- Lacika** - *(gyorsan)* Ez az enyém. *(nincs ideje megnézni)*
- Móni** - *(felkiált)* Valaki jön.
(A fiúk megfordulnak, a lány gyorsan kicseréli a szálakat)
- Móni** - *(Lacikának, ártatlan sajnálkozással)* Hát, sajnálom...
- Lacika** - A kurva életbe! A kurva életbe! Most hová menjek?
- Móni** - Ne üsd az ajtót.
- Lacika** - A francba. *(kifelé indul)* Nem maradhatnék mégis?
- Áron** - Jobb, ha elválunk.
- Lacika** - A fenébe! *(el, majd visszajön. Lezárja a fiókot, zsebrevágja a kulcsot)* Ezt viszem. Nem vagyok hülye!
(ketten)
- Áron** - Lezuhanyozhatok?
- Móni** - Aztán női ruhába akarsz öltözni?
- Áron** - Ja, nem, csak néztem. Gondolom, ezt akarod este felvenni?
- Móni** - Gondolom. *(csend)* Szóval, elköltöztél anyádtól?
- Áron** - Igen. Már századokkal ezelőtt meg kellett volna tennem.
- Móni** - Szóval saját lakásod van? Egyszer elmegyek majd meglátogatni téged.
- Áron** - Örülni fogok neked. *(zavarban)* Különösen, ha bútort is hozol.
(pillanatnyi csend után)
- Móni** - *(álmodozva)* Mért, nagyon romantikus dolog egy laticelen üldögélni, kávéscsészével a kezünkben.
- Áron** - *(rezignáltan)* Akkor legalább kávéscsészét hozzál.
- Móni** - Áron... *(Áron nem figyel)*
- Áron** - Igen?
- Móni** - Nem, semmi, semmi.

- Áron** - De akartál valamit kérdezni.
- Móni** - Ó, nem érdekes...
- (hallgatnak)*
- Áron** - Tulajdonképpen...
- Móni** - Igen?
- Áron** - Tulajdonképpen...
- Móni** - Hallgatlak.
- Áron** - Örülök, hogy így alakult.
- Móni** - Hogy alakult?
- Áron** - Hogy én maradtam itt.
- Móni** - Nekem mindegy, melyikőtök marad. Jobb lett volna, ha mind elmentek.
- Áron** - Igyekszem nem sok vizet zavarni. A nagynénéd nem itt lakik, ugye?
- Móni** - Elköltöztek a Barbarával. Hát akkor...
- Áron** - Hát akkor...
- Móni** - Tusolni akartál.
- Áron** - Ja, igen! Igen, igen... Tudsz adni egy törölközőt?
- Móni** - Hogy mit? Ja, persze, hogy milyen buta vagyok... *(várakozóan hátrales)*
(Kinyitja a szekrényt, a fiú hátulról az ágyra dönti)
- Móni** - Mit csinálsz, meg vagy örülve?
- Áron** - Bocsánat. Bocsánat. Hirtelen nem tudom, mi lett velem. Bocs.
(szégyenkezve feláll)
- Móni** - *(az ágyon marad)* Teljesen megőrültél? Remélem, nem értetted félre, hogy megengedtem, hogy itt maradj?
- Áron** - Isten őrizz. Én nagyon hálás vagyok, és...
(lehajtott fejjel a fürdőszobába indul)
- Móni** - *(a tükörben villámgyorsan megigazítja a haját. Hidegen)*
Áron?
- Áron** - *(visszafordul)* Igen?
- Móni** - Törölköző?
- Áron** - Igen, igen.
- Móni** - *(drámaian a szekrényhez vonul, válogat)* Nos? Melyik legyen?
- Áron** - Mindegy, teljesen mindegy. Az.
- Móni** - Ez?
- Áron** - ...nem. Az.
- Móni** - Na, mi lesz, nem veszed el?

Áron - Ezt én már nem bírom. *(átöleli)*

Móni - Jaj, hagyd!

Áron - Kérlek ...

(nem engedi el a lányt, leoltja a villanyt. Móni a tükörben gyorsan megigazítja a haját)

51.

(ketten, majd négyen)

Lacika - Mért ide hoztál?

Rendőr - Fogd már be szád.

Lacika - De mire várunk?

Rendőr - Várunk valakit.

(csend)

Lacika - *(megérti)* Nem hiszem el! Nem hiszem el! Te felnyomtál engem. Lehidalok! Ez feldobott!

(Dal és Brünn be)

Rendőr - Hol a francba voltatok eddig?

Lacika - Te szemét. Egy padban ültünk és eladsz nekik. Ki fognak nyírni. Te egy rohadt bűnöző vagy. Nem vagy te rendő

*(Lacika és a Rendő*r *dulakodnak)*

Dal *(Brünnnek)* - Várj egy kicsit. Hát nem édesek? Eldobom magam. Lezúzzák a Lanciámat, lenyúlják a pénzem, elszarják a nőmet. Elegem van ebből a tetű bandából.

(Brünn emeli a fegyvert Lacikára, Dal visszatartja a pisztolyt, magyaráz)

Tíz éve építem a céget. Tíz éve várom a Máriusz engedélyét, hogy saját lábra álljak, és ezek egy hétvége alatt tönkrevágták. Ez a három kis csíra szétbarmolta az életemet.

Brünn - *(emeli a pisztolyt, aztán leengedi)*

A tököm tele van vele, hogy te mindig pofázol

Dal - Mi van?

Brünn - . Egyszerűen tele van veled a tököm.

Dal - Mi a gond?

Brünn - Egyszerűen nem bírom a dumádat. Nem bírom, ahogy dudorászol. Nem bírom a pofádat.

(emeli a pisztolyt, aztán leengedi)

És hogy a picsába képzeled, hogy én téged masszírozlak. A Máriuszt oké, de téged? Hozom a pizzádat, masszírozom a hátad, megyek nyavalyogni a nődhöz. Szakadj már le rólam. Egyszerűen tele vagyok veled. A Mónit meg felejtse el.

Dal - Most akkor mire várunk? Mért nem lövöd le?

(Dal dúdol)

Brünn - Mondtam, hogy nem bírom, ha dudorászol. És állj félre. Képbem vagy.

Dal - *(újult erővel dúdol)*

Brünn - *(megdühödik)* Vége a dalnak. Kapd be.

(lelövi, több lövéssel)

Rendőrr - Mi ez? Most mi van? Most őt lőtted le?

Brünn - Kapd be te is.

(lelövi. Lacikát is le akarja lőni, de a tár üres)

Nincs több golyó.

Lacika - *(segítőkész aggodalommal)* Nincs több golyó?

Brünn - Nincs.

Lacika - Mindet belelőtted?

Brünn - Mindet.

Lacika - És nálad se maradt?

Brünn - Nem, bassza meg.

Lacika - *(mentegetőzik)* Nálam nincsen.

Brünn - Bassza meg.

(csend)

- Lacika** - Ez azért van, mert labilis személyiség vagy. Már kifigyeltem. Ugye nem haragszol, de hogy indulhatsz el egy tárral otthonról? Nem rossz szándékkal mondom. Szét vagy esve.
(*fejét fogja*)
Teljesen szét vagy esve. Nem rossz szándékkal mondom.

52.

(*ketten, majd hárman*)

- Áron** - (*az ágyban a lánnyal*) Mit nézel annyit a tükörben?
- Móni** - Szerinted nem kövér a nyelvem?
- Áron** - Biztos elkapták őt.
- Móni** - Kit?
- Áron** - A Lacikát.
- Móni** - Biztos a barátnőjénél van.
- Áron** - Nincs barátnője.
- Móni** - Kizárt. Valami Krisztinát emleget folyton.
- Áron** - Úristen. Az a nő olyan ronda, hogy bottal se piszkálnád odébb.
- Móni** - Attól még lehet a barátnője. Biztos van valami titkos vonzereje.
- Áron** - Van egy tetoválás a bal mellén.
- Móni** - És az mért jó?
- Áron** - Á, semmi. Ilyen kis kacskaringó. Egy ilyen kis izé. Legfeljebb, ha lesz gyereke, az kipróbálhatja, milyen érzés mintás bögréből inni.
- Móni** - (*kapcsol*) Tetoválva van a melle?
- Áron** - Csak egy picit.
- Móni** - És ezt te honnan tudod?
- Áron** - (*hirtelen akar válaszolni, aztán elhallgat.*) A francba.
- Lacika** - (*be*) Apám, ezt nem hiszitek el! Nem hiszitek el! (*gyanakodva*) Különb
milyen nőről beszélgettek?
- Áron** - Hát te meg honnan kavartál ide?
- Móni** - Remélem, nem akartál meglépni a részemmel.
(*kinyitják a táskát, pillanatnyi csend*)
- Áron** - Kér valaki egy milliót?
- Lacika** - Apám ... ez nem lehet igaz.
- Áron** - Van egy kis pénzed holnapig?

Lacika - Nem hiszem el...

Áron - Megdobjalak egy millióval?

Lacika - Megdobjalak két millióval?

(általános örület, és pénzdobálás, amiből csak a lány marad ki, aki üres tekintettel nézi őket)

Lacika - Nyugodt lehetsz. Szóval megyek békésen az utcán...

Móni - Elég jól állok. *(pénzt rak el)* Áron ...

Áron - Elmész? A reptérre, mi?

Lacika - Szóval csak úgy megyek...

Móni - Felesleges. Felesleges Dél-Amerikába mennem.

Áron - Mért, nem ott él az anyád?

Lacika - *(dühös, mert senki nem figyel rá)* Bassza meg...

Móni - A Ildikó az anyám. Tegnap mondta el a Dal.

Áron - Micsoda?

Lacika - Micsoda?

Móni - Jól hallottad.

(csend)

Lacika - Komolyan mondom, úgy össze vagyok zavarodva, mint egy csecsemő a toplessbárban.

Áron - És ezt csak így mondd?

Móni - Mért, hogy mondjam? Vasárnap egész nap sírtam. A nagymamám nevelt fel. Hát ez van.

(csend)

Lacika - Most már gazdag vagy, és ez mindenért kárpótol.

Móni - Megeheted a pénzed.

Áron - Ne ugrálj az ágyon.

Móni - Mért ne ugráljon? Azt csinál, ami jól esik neki. Gazdag ember. *(elmegy)*

Lacika - Megy az anyjához, gondolod?

Áron - Nem.

Lacika - Akkor előbb a gyerekéért...

Áron - Nincs ennek gyereke.

Lacika - Én láttam.

Áron - Nincs ennek se anyja, se gyereke. Csak egy narkós.

Lacika - Megy az anyjához, tuti. Erre hajtott.

Áron - Csak egy kis narkós. Álmodozik.

Epilógus

(ketten)

Brünn – Negyedszer vagyok nálad. Korábban egy lánynál se voltam kettőnél többször. Úgy látszik, ragaszkodom hozzád. Úgy tűnik, mindenkit rabul ejtesz. Úgy tűnik, téged mindenki szeret. Mért van ez?

Móni - Nem tudom.

Brünn - Talán még én is beléd szerettem. Pedig te senkit se szeretsz. Végülis csak egy drogos vagy. *(hátramegy levetkőzni)* Mindjárt kész vagyok.

Móni - *(egyedül van, de nem veszi észre)* Tulajdonképpen nem is használok drogokat. Nem szeretem a marihuanát. Nem szeretem a kokaint. Minden alkoholt szívből utálok. Nem értem miért élek rendszeresen mindhárommal. Az Extasy persze kivétel, az használ nekem. De mégis, ha megállnék egy percre, ha nem futnék éppen valami fiú után, miközben menekülök egy másik elől, ha nem csak heti öt percre bírnék ránézni a gyerekekre, míg álszent mosollyal hajlok az ágya fölé, ha nem kutatnék át széleseben minden orvosi rendelőt Kodein, Percodan, Valium, Xanax, Thorazine, Halcion, Antidolorica és Noxyron, meg persze a recepttömbök után, míg valami hülye trükkel egy pillanatra kicsalom a nővért a folyosóra, ha nem szednék ipari mennyiségű tablettát, ha az elmúlt nyáron nem az lett volna a legnagyobb sikerélményem, hogy megtanulok felszívni egy csík port anélkül, hogy a felét szétfújnám az asztalon, vagy ha legalább kevesebbet használnék, ha mindig tudnám, hogy éppen kivel beszélgetek, ha egy év múlva is emlékeznék a nevére, akivel éppen lefeküdtem, akkor azt hiszem, igen, akkor nyilván olyan lenne az életem, mint egy megvalósult amerikai álom.

(Brünn vetkőzik)